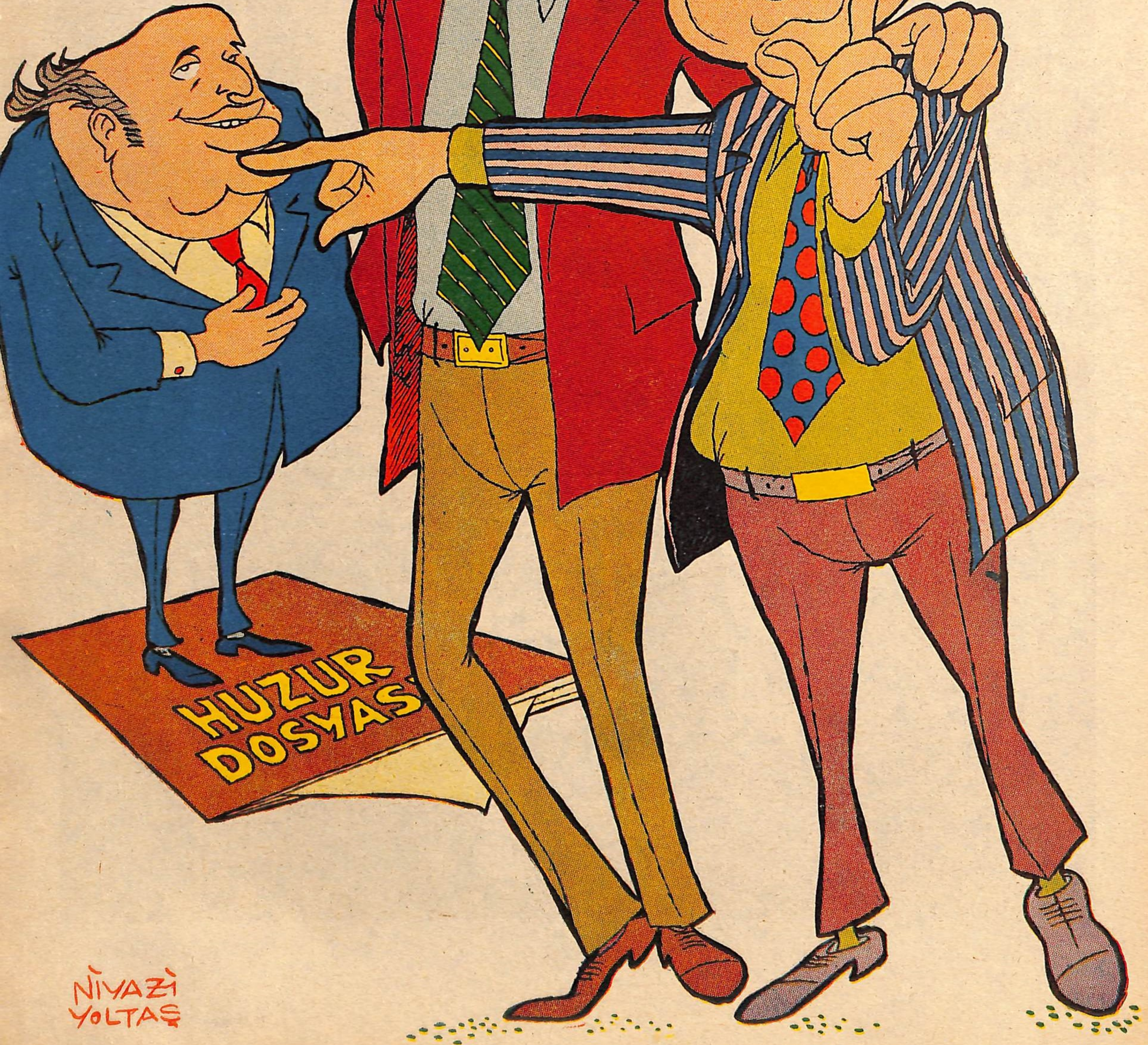
10-77

Akbab

TAMAM MÜDÜY BEY, DEMİYEY ÇEKİYMEDEN O DOSYAYI AÇAMAYIZ!..
HUZUR DOSYASI
NİYAZİ YOLTAŞ

moran ho 24

HOOVER Elitez

...temizlikte böyle yardımcı bulunmaz!

HALI TEMİZLİĞİ
HOOVER elektrik süpürgesi önce döver, sonra süpürür ve emer. Böylece halının içine işlemiş toz ve kiri yokeder.

YER TEMİZLİĞİ
HOOVER elektrik süpürgesinin temizlik aletleri, parke, marley, mermer ve benzeri her türlü sert zemini, erişemediğiniz köşe bucağı pırıl pırıl yapar.

PERDE — DÖŞEME TEMİZLİĞİ
HOOVER elektrik süpürgesi özel fırça, hortum ve borularıyla, perdelerinizi, döşemelerinizi tertemiz yapar.

HOOVER ELEKTRİK SÜPÜRGESİ

Döver-Süpürür-Temizler

MATAŞ TİCARET A.Ş. Setüstü No. 27
Kabataş – İSTANBUL Tel : 43 11 95 (5 Hat)

Akbaba

Kurucusu : Yusuf Ziya ORTAÇ

Yıl : 55 — Cilt : 32 — Sayı : 10 * Haftalık Siyasî Mizah Gazetesi * 2 Mart 1977 — Fiatı 250 Kuruş

«GÜRÜLTÜLER»

JACQUES Attali adında genç bir Fransız ekonomi uzmanı bu başlığı taşıyan bir kitap yazmış. Savı kısaca şu: Bir toplumu en derin biçimde yansıtan ayna, o toplumun müziğidir. Attali'ye göre dünyanın okuyarak falan değil, kulak verilerek öğrenilmesi gerekli.

«Müzik,» diyor Attali, «gürültünün düzene sokulmuş biçimidir. Yaşam gürültülerden oluşur. Makinelerin gürültüsü, insanların gürültüsü, hayvanların gürültüsü. Gürültünün var olmadığı yerde hiçbir önemli olay geçmiyor demektir.»

Adamın görüşlerine katılmamak zor. Şimdi size kendi müziğimizden mezürler sunacağız. Bakalım bu aynada nasıl yansıyor toplumumuz...

....

Ergenlik çağında bir oğlan sesi: «Mağboro var, Lem var.»

Kart bir erkek sesi:

«Sigara on lira, sigara on lira.»

Düpedüz bir çocuk sesi:

«Kahverengi bunlar. Hem de uzun.»

Yol boyunca sürüyor konser. Bir ara verilse, on paket sigara içecek adam. Sinirlerini yatıştırmak için.

....

Yol kenarında kavga.

«Ulan zibidi! Ben senin gibilerini çok gördüm. Senin neye baktığını da çok iyi biliyorum.»

«Bakıyordum işte. Var mı diyeceğin? O kadar kıskançsan karının göğsüne bir çengelli iğne tak.»

«Hâlâ konuşuyor. Ben adamı ne yaparım, biliyor musun?»

«Bilmiyorum. Ya ben böyle kırıklara ne yaparım, biliyor musun?»

«Şimdi parçalayacağım herifi! Sen benim kim olduğumu biliyor musun?»

«Ben cahil kalmışım. Onu da bilmiyorum.»

«Hadi git işine salak. Belânı benden bulma.»

«Avradını ...tiğimin ayısı!»

«Uygarlık yoksunu deve!»

«Eşşoğlu eşşek!»

«Babandır.»

Kadınınsa dünya umurunda değil. Güzel göğüslü, güzel gülümsemeli...

....

Taksim'deki Etiler dolmuş durağında iki kadın. Sırtında kürk olmayan, sırtında kürk olanın kürkünü okşuyor.

«Keşke giymeseydim,» diyor kürkün içindeki. «Bu havada ağır geliyor.»

Şaşılacak sıcaklıktaki şubat güneşi, kürkü ağırlaştırdığı gibi kadının suratındaki boyaları nemden kabarmış badana gibi gösteriyor göze.

«Biliyor musun, bedava aldım sayılır bunu.»

Minibüsün sonuna dek açılmış radyosunda maç veriliyor. Kürklü kadınla kürklü olmak isteyen kadın aralıksız konuşuyorlar. Sesleri spikerin sesinden bile daha kulak tırmalayıcı. Derken bir çalgı daha katılıyor konçertoya. İki kadının arkasındaki koltukta oturan bir üçüncü kadın. Sözlerden alınmış belli ki:

«Söyleyeceğiniz bir şey varsa açık açık söylesenize.»

«Dokunup durmasana sırtıma,» diyor kürklü.

«Ben koltuğa tutunuyorum. Sana dokunduğum falan yok.»

«Üç defa dokundun. Bilmez miyim?»

Konser bir kreşendoyla, ama bir türlü beklenen finale ulaşamadan sürüyor.

«Hasta mısın sen?»

«Köylü karısı!»

«Adi görmemiş! Kürkünün incileri mi döküldü?»

«Kapıcı süprüntüsü.»

«Keyfine düşkünsen özel arabaa tutsaydın.»

«Var özel arabam. Ama tamirde.»

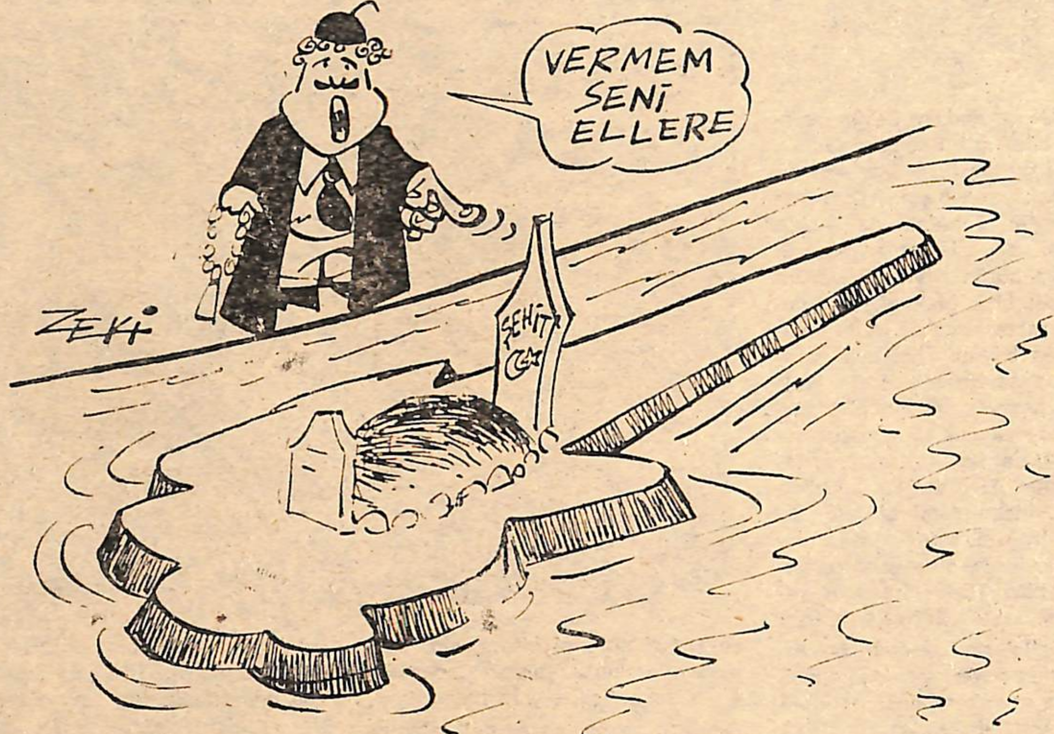
Vır vır da vır vır.

....

Yok, hayır. Müzik değil bunlar. Bayağının bayağısı meyhane şarkılarından oluşan bir demet. Daha doğrusu, ne zaman biteceği bilinmeyen bir ağdalı yalel.

Becerilmedik bir kulaklarımız kalmıştı.

AKBABA

— Erbakan, «Kıbrıs'da toprak tavizi verdirmeyeceğiz» dedi —

— Bütçe 189'a karşı 233 oyla kabul edildi —

Gurban olayım kaymakam Bey

AMAN gaymakam beyim, aman bilin mi! Ocağına düştük, sen gurtar bizi. Bak, sen de çoluk çocuk sahabısın. Gurbanın olayım beyim, Tanrı'nın da iyisine gider valla. Boyunla bir sevaba girersin. Aha bütün köylü ağız birlik edip yolladı bizi. Melmekette demograasi varsa biraz da bizim dediğimiz olsun beyim. Elini ayağını öpeyim, boş çevirme bizi! Bu Fırıldak Nuri namussuzundan bizi gurtarırsan köycek gul köle oluruz sana. Gurtar da beyim, nasıl gurtarırsan gurtar. Al bizim köyümüzden bu belâyı. İnsan değil bir afat bu herif! Çekirge sürüsü felan hiç galır yanında. Bu heriften bizi gurtarmamış olmaz. Tüyü bitmemiş yetimlerin, ak sakallı ihtiyarların, başı yazmalı gelinlerin dileğidir beyim. Ganun ganun deye savsaklama bizi. Biz ganuna saygılıyız, başımız üstü yeri var. Arzuhalci Hakkı Efendi ak kâğıda döküverdi gerçi ama bir de ağızdan anlatalım dedik. Bu bizim başımızdaki belâ nasıl bir belâdır şundan bil ki, bütün köy ayaklanmış gaymakam beyimizden cevap gözler. Hemi de hayırlı cevap. Millet yollara dökülmüş bekler ki gör nasıl bekler. Say ki başbakanımız ve de demokraasimizin güneşi Süleyman Demirel beyimiz ya da ana muhalefet reyisimiz Gıbrıs gahramanı Karaoğlan Ecevit beyimiz ve yahut ağır sanayi mücahidi pek muhterem Necmettin Hocaefendi beyimiz teşrif edecekler. Bizi boynu bükük gönderirsen olmaz beyim. Umutları gursaklarında galmasın zavallıların. Sen bilin beyim, möhür sende, Süleyman sensin.

Biliyorum beyim, bilmem mi, bunca yıllık muhtar olup da elbette ganundan nizamdan haberim var. Bir yurttaşın dilediği köyde oturmak hakkıdır elbet. Değil köy muhtarı, değil kaymakam, başbakan gelse sürüp çıkaramaz. Bunları biliyorum tabi. Amma yine de bize bir ışık bul gaymakamım, ocağına düştük. Akıl akıldan üstündür. Okumuşsun, öğrenmişsin, ünüfersinden almış. Adamcağız haklı, bizim köyde böyle pis işlere kim bulaşır, Fırıldak Nuri. Gitmiş ona, demiş «bana beşbin liralık esrar buluver.» Nasolsa bu para verilip esrar alınacak. Fırıldak Nuri de Duran Çavuş'tan beşbini alıp, «şeere indiğimde bulup getirivereyim» diye savmış. Birkaç gün sonra da al sana esrar diye eline bir ufak torba sıkıştırıvermiş. Töbe beyim, biz hayatımızda ganun çiğnemiş adam değiliz: köyümüzde bu Nuri'den başka esrarın yüzünü gören yoktur. Kandık tabi hepimiz. Candarma esrar diye cebine goyduğumuz şeyl

sete mekteplerini bitirmişsin, vali paşa postuna yakışır adamsın. Bul bize bir çıkış yolu beyim!

Nerde beyim, ah nerde!.. Ganunsuz bir işini yakalamak mümkün mü bu herifin. Nerde o günler. Öyle bir numarasını yakalasak senden önce biz düreceğiz defterini. Kaç kez acan puruvakator gibi adam görevlendirdik. Olgörüp bastıramadık tongaya. Gizliden cebine esrar yerleştirip candarmaya haber saldık. Candarma gelip bastırdı, esrarı buldu. Bir de ne görelim! Beşbin lira para topladıydık aramızda esrar almak için. Meğer bu işe görevlendirdiğimiz Duran Çavuş esrarı Fırıldak Nuri'nin kendiyakalayınca herif bir güldü bir güldü ki sormayın. «Ula avanaklar, bunun adı gınadır, hiç avratlarınızda da mı görmediniz?» diye çığırdı durdu. Bizim beşbin uçup gittiği gibi bir de garagol gumandanına mahçup olduk. O da baktı, birden tanıdı beni. «Bir goca köyün muhtarı olup esrarla gınayı ayırd edemezsen yazıklar olsun!» dedi. «Ne bilelim başefendi, bir ihbar aldıydık da zatınıza iletelim dediytik.» felan dedim amma gulağasma. Dürzünün oğlu garpuzdan düşmüş eşşeğe döndürdü bizi.

Birinde de geceleyin yatağına -affedersin- garı goyduk. Sorma beyim, bu herif bize etmedik zulüm bırakmadı. Şeylik bile yaptırdı görüyon ya. Neyse, uzatmayalım, dul bir gelin var köyümüzde. Esirikli Hacer deriz. Eline beş on guruş dutuşturup yolladık. Gelin, adı üstünde az biraz deli olduğundan gandı bize. Bir iş için Nuri'nin evine gitmiş olacak, Nuri de ona saldırmış bulunacak. Çığırınca yetişip gurtaracağız. Nuri'yi bağlayıp ırza saldırıdan candarmaya vereceğiz. Köy gurulu, imam, ben, onbeş yirmi gadar gomşu evin çevresini sardık ki say sen onu Viyana muhasarası. Öte yanda bütün köylü salt gulak ve göz kesilmiş bizi seyreder. Bekle babam bekle, ses yok. Bir saat geçti, iki saat geçti, üç saat derken milletin sabrı taştı. İmam:

— Ula muhtar, bu dürzü gelini öldürüp möldürmesin? diye sordu.

Kâmil ağa da:

— Sakın avrat helecandan çığırmayı unutmasın, diye hüküm yürüttü.

Bir başkası:

— Garını dili boğazına dıkandı besbelli, diye söylendi.

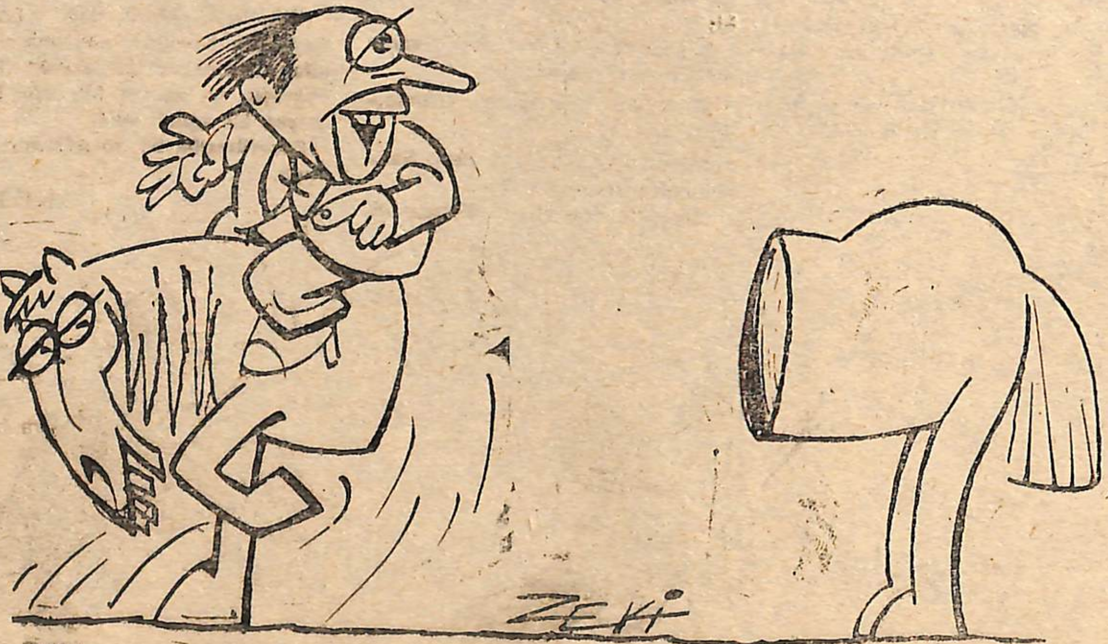
Baktık, göz göre göre köyün namusu elden gidiyor, dayandık gapıya. Sen ne dersin beyim, datlı canımızı zor gurtardık Esirikli Hacer'in elinden. Gapıyı açtı, yumruklarını beline dayayıp hışımla bir süzdü bizi:

— Defolun, sakalı boklular, diye haykırdı. Nuri ağam benim öz beöz babam yerinde. Bir garip dulu korunmalığa aldıysa size ne bundan? Yoğsam sizin sidikli garılarınızı gorumadı diye mi gıskanıyorsunuz?

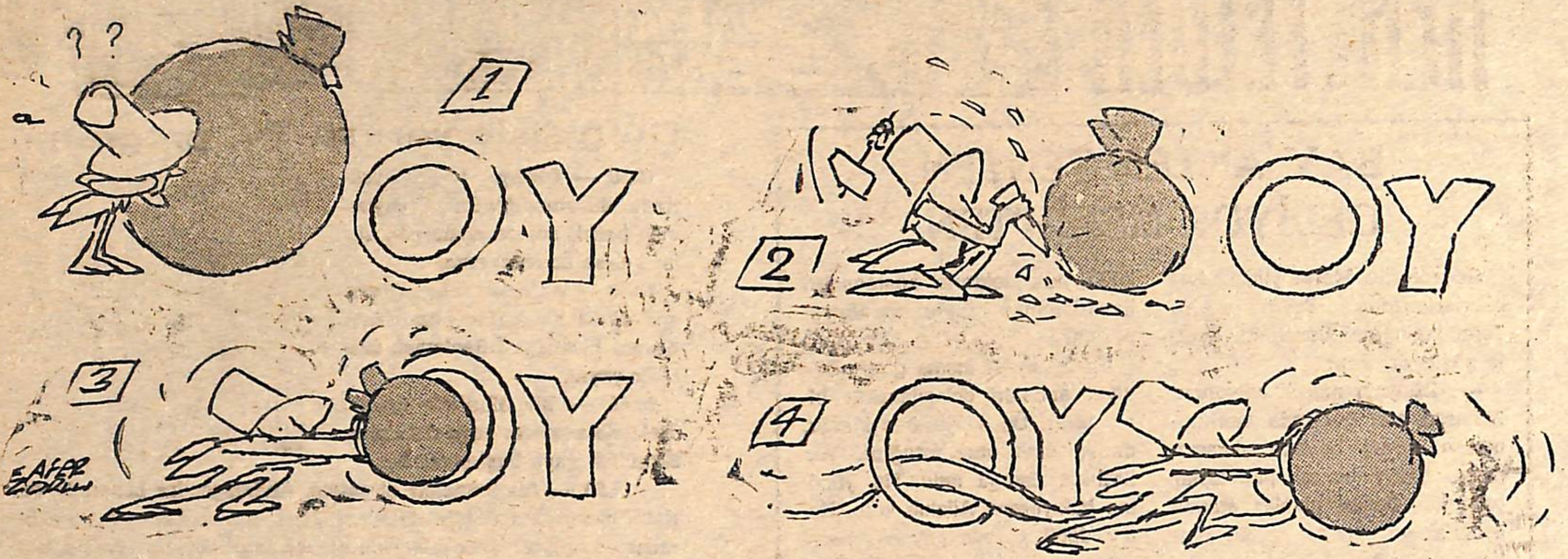
Garının yanakları al al olmuş beyim, saç baş dağılmış. Gapıyı yüzümüze çarpınca bir hoş olduk. Bu bize esrar işinden de çok dokundu.

Ne anlatayım gaymakamım, bu namussuz öyle bir belâ ki veba, taun, cüzzam hiç galır yanında. Bastığı yerde yedi yıl ot bitmez, öylesine meymenetsiz. Meymenetsizliği şundan ki beyim, ne yaparsa kitabına uydurarak yapıyor. Onun için kimse diş geçiremiyor namussuza. Fırıldak Nuri'nin yüzünden bütün köylü birbiriyle mahkemelik oldu da kimse ondan davacı olacak bir şey bulamadı. Geçen yıl bütün köyün davarını gırdırdı bu dürzü. Başını ağrıtmadıysak onu da anlatıvereyim:

Bizde davar çoktur beyim, bilin ya. Geçimimizin çoğu davarcılıktandır. Bıldır, Ak Hüssen deriz yoksul bir gomşumuz var, dekesini satıcı olmuş. Dakmış boğazına ipi, pazara sürecek. Gurul üyesi aha bu Irıza gomşu alıcı olmuş dekeyi. Demiş, «gaça bu böyle?» «Altıyüz» demiş Ak Hüssen. Ver aşşa, vur yukarı dörtyüzelliye kesişmişler. Nerden çıktıysa bu meymenetsiz Fırıldak Nuri de çıkmış ortaya. «Deke bana yarar, al sekizyüz liranı!» demiş Hüssen'e. Adamcağız bakmış, para sağlam. Dönmüş Nuri'ye satmış dekeyi. İşte böyle beyim, aldı mı köyü bir söylenti: «Fırıldak Nuri Ak Hüssen'in uyuz dekesini sekizyüze aldı, elbet bir bildiği var. Siz siz olun, malınızı ucuza gaptırman. Ondan kelli beyim, güzün gelen davar tüccarlarının hiçbiri mal alamadı bizim köyden. Adamlar üçyüzden, dörtyüzden gapak galdırdıkça gomşular, «Ak Hüssen'in uyuz dekesi bilem sekizyüze gitti.» diye burun gıvırıyorlar. Uzatmayalım, gış geldi, bir baş

— Biraz ileri... Sağ yap... Geri yap gecel... Geri yap!...

— Bütçe, Meclislerden geçti —

hayvan satamadık. Çoğu yemsizlikten, hastalıktan gırıldı. Köy yerinde onca davar bir gış daha durabilir mi beyim milletin elinde. Bu kez davar alıcıları biz arayıp bulacağız amma iş işten geçti. Derken bizim Fırıldak gış ortasında davar tüccarlığına soyundu. İkiyüz diyor, yüzyetmişbeş diyor, ikiyüzelli diyor, birer ikişer alıyor davarları. Beyim, köylü yüzüne garşı söğe söğe sattı galan davarını Nuri'ye. Sıkıysa satma. Üç gün sonra ölünce onu da bulamayacaksın ya. Nuri'dir, bütün köyün davarını topladıktan sonra iki çoban duttu, götürdü gitti. Onbeş gün sonra altında gıcır gıcır bir yerli tomafillen çıkageldi. Bütün köy ar ettik ki beyim, Fırıldak Nuri tomafile değil bizim üstümüze biniyor. Şimdi deyiver bakalım, bunun yaptığı ganuna uygun mu? Elbet uygun diyeceksin. Peki vicdan beyim, hiç mi vicdan yok dünyada?

Nesini anlatayım gözüm gaymakamım, bu eşşoğlueşek anasını babasına sattı deyim de gerisini anla artık. Hemi de vallahi ganun dairesinde. Alan memnun, satan mem nun. Bak onu da anlatayım da gör:

Bu herifin yetmişlik bir babası var, Marazlı Murat deriz, yatalak bir ihtiyar. Anası da o yaşlarda sağır bir gocakarı. Marazlı Murat geçenlerde iyice kötüledi. Ne muska, ne ilâç kâr etti. «Herif gidici» dedik. Zaten yıllardır varlığı yokluğu belirsiz. Arasıra oğluna söğüp saymasak kimse hatırlamıyor. Günün birinde Fırıldak Nuri babasına:

— Baba, gel seni everelim, der. Adam önce önemsemez. Amma Nuri gelir gider dakılır:

— Baba, anam yaşlandı, sana bakamıyor artık.

— Baba, sağır garıyla yaşamak seni hasta etti. Sen yataklara düşecek adammıydın?

— Baba, sana bakacak diri bir garı gerek.

— Hele bir evlen, bak nasıl hoplayıp kalkacaksın!

Bir böyle iki böyle derken zavallı ihtiyar günün birinde «peki» demiş, «Buluver birini evleneyim.»

— Olur mu ya, önce anamı boşaman gerek, demiş Nuri.

— Yapma oğlum, bu benim elli yıllık garım! dediyse de Fırıldak direnmiş:

— Anamı boşamazsan olmaz. Dur bakalım, alacağımız gelin ikinize birden bakmaya razı olacak mı? Hem şimdi kuma girmeye he diyecek avradı nerde bulacaksın? Sen üzülme, ben anamı yanıma alırım, irezil olmaz.

Adam olmazlanmış uzun süre. Nuri babasının ağzından girmiş, burnundan çıkmış. Alıvereceği garının güzelliğini, gençliğini, cilve döktürmesini, evcimenliğini öğmeye başlamış. Ne yapsın Marazlı Murat, dayanamamış bir gün:

— Çağır şu imamla muhtarı, demiş.

Kalkıp gittik. Sanıyoruz ki adam son nefesinde, bu dünyada yaptığı alçaklıkları anlatıp helâllaşacak. Vasiyetini felan da söyleyecek. Baktık gerçekten ağır. Nuri'yle karısı ağzına zemzem damlatıyorlar. Geçmiş olsun falan dedik. Marazlı Murat gözünü açtı, işaretle bizi yanına çağırdı:

— Benim avradı üçten dokuza boşuyorum, tanığım olun! diye hırladı.

İmam şaşkınlıktan tespihi elinden düşürdü. Sonra da tespih çekiyorum diye uçkurunun düğümünü çekiştirmeye başladı. Ben ne diyeceğimi bilemedim. Ne yapalım, herifin son nefesinde isteği buymuş diye düşündüm. «Sağlık olsun» felan deyip izin istedik. Kalkarken Nuri:

— İmam emmi, bi dakka, dedi. Bu anam şimdi babama namahrem oldu öyle ya?

Ne yapsın imam:

— Öyle oldu yeğenim, dedi.

— Ben evime götürüyorum anamı, bu adamın evinde galırsa hepimiz günaha gireriz.

Nuri'nin anası zavallı bir ihtiyar. Olanları görüyor da bir şey anlamıyor. Nuri gaptı eve götürdü anasını. Ertesi sabah bir de baktık Marazlı Murat gayfede. Üstelik, çak san yere geçecek, öylesine diri. Oysa dün Azraille pazarlığa oturmuştu. «Geçmiş olsun» felan demeye galmadı, «Garı da garı!» diye tutturdu. Nuri babasına küsmüş, «Bunca yıllık garısını keyfi boşayan adama ben baba demem» diye kovmuş gapıdan. Marazlı Murat galdı mı bir başına. Herifin bu yaşta dul galması bir şey değil, çeşmede, yolda, garıya gıza saldırmaya başladı. «Yaav uşak, bu nasıl iş? Herif kızanladı iyice. Zaptolması kalmadı.» diye telâşa düştük. Dövsen dövemezsin, kovsan kovamazsın, bir garip ihtiyar. Gelinlere lâf atar, garılara sataşır... Köyle bir iki dul avrat var. Dünür olup gittik, gabul etmediler. Ne yapalım diye düşünürken biri akıl verdi:

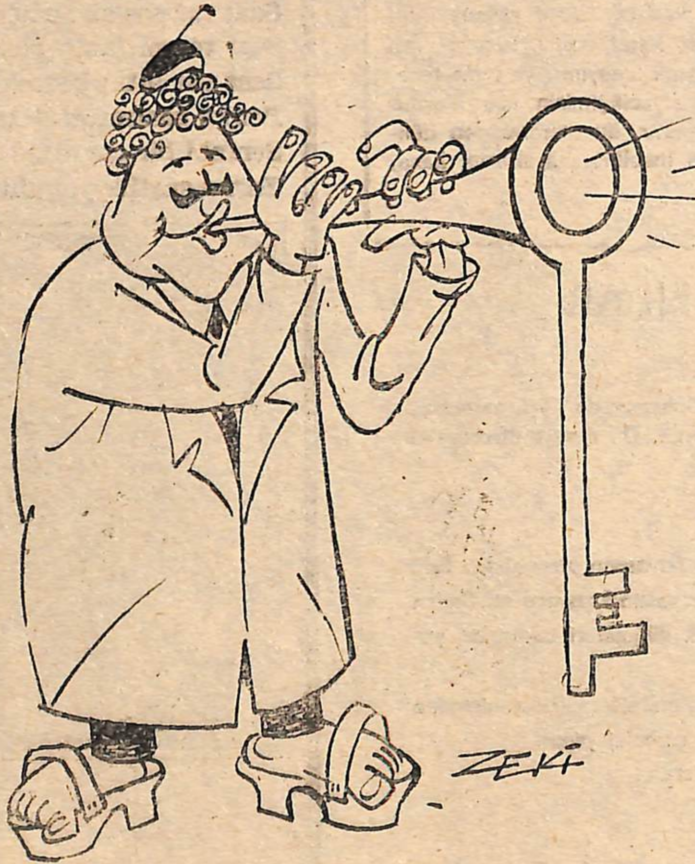
— Sen git, yine eski avradını nikâhla, dedik Marazlı Murat'a.

Fırıldak Nuridir bunu duyunca bir öfkelensin, bir öfkelensin. «Ben de anamı yetmiş yaşından sonra boşayan herife verecek avrat yok.» diyor. Onca yalvardık, eline ayağına düştük, sonunda onbin lira başlıkla anasını babasına satmaya razı oldu. Ne yapsın Marazlı Murat, kalktı biraz tarla sattı; oğluna onbin lirayı verip garısını geri aldı.

İşte böyle beyim, dünyada görülmemiş soysuzluklar bu bizim Fırıldak Nuri'de mevcut. Bu herifin bizim köyde galması mümkün değil. Töbe olmaz gaymakam beylm, vallaha gan çıkar. Bizi gurtar bu afattan, gurbanın olalım beyim!

Cafer ÖZKAN

— Erbakan, «Selâmet Partisi 150 milletvekili çıkaracak» dedi.

Zurnada peşrev olmaz... Ne çıkarsa bahtına!...

HER TELDEN — Burhan ESEN — HER TELDEN

BAY ANTEN TENTEN GELİYOR MERİH'TEN

Geçenlerde Merih yıldızındaki okurlarımızdan, Sayın Anten Tenten'den mektup aldım. Özetle şöyle diyordu:

— «Dünyayı merak ediyorum. Bilhassa son günlerde sınırlarınızdan, savaş halinde olmamanıza rağmen sık sık patlamalar yansıyor. Başka uluslar atomla oynarlarken, sizler darımı patlatıyorsunuz?

Ülkenize gelmek, ne helvalar kardığınızı gözlerimle görmek istiyorum. Ancak bir sorum var, size sorulacak: Dünyaya posta treni ile mi geleyim? Yoksa havadan füze ile mi ineyim?»

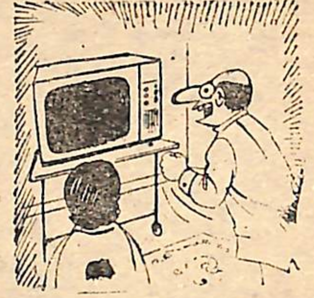
Zahmet ettik, Merihli Antenin dileğini ilgililere ilettik. Şöyle dediler: «Akortsuz çalınmaz saz. Resmî işlem lafla olmaz. Söylediklerini dilekçe haline getir, kâğıda yaz.»

«Ondan sonra onbir, sıra evrakın tekemmülüne gelir. Hüsnühal kâğıdı, doktor raporu aşı kâğıdı, ikâmetgâhı mazbatası falan, filân... Türkiyedeki anarşist olaylara karışmıyacağına dair gazetelere ilân. Tam teşekküllü, tek doktorlu hastaneden heyetisıhhiye raporu da alması gerekir.

Bu iş siyasî kısma girer. Emniyet şubeleri dolaşılacaktır birer birer. Üç dosya, beş klasör, onbeş zarfı otuz fotoğraf. Yüz liralıkta damga pulu. Ne yüzüme bakıyorsun Allahın kulu. Kolay değil buraya gelmek. Selvi gölgesinde postu sermek. Elini atma hemen kürdana. Sıra geldi şimdi cüzdana. Daha açıkçası başladı sağış. «Kırtasiyeciliği koruma derneği» ne, en az beşyüz liralık bağış. Meyak hissesi, denge vergisi ödenecektir peşin. Araya başka formaliteler karışmazsa, bitmiştir işin!»

Evet arkadaşım Tenten. Evrakların tamamlanınca, dosyaların, klasörlerin birbiri üzerine konulunca ve gonga üç kez vurulunca yola çık. Yeşil yanmış demektir, trafik açık. Füzeye mi, trenemi bineyim diye etme tasa. Kırtasiyeciliğimizin ucu Merihe varmıştır. Bu merdivenden dünyaya inebilirsin ayaklarını basa, basa...

Bu gidişle yarınki TV. programı

18.30 — Okkayı teraziyi vaktinde düzemediğimizden yayınımızı belirli saatte açamıyor, sizlere neşe saçamıyoruz.

18.40 — Az daha sabır. Anons spikerimiz biraz geç hazırlanır. Kusura bakmayın. Başlamak üzeredir yayın.

18.45 — Bir elimizde tesbih, ötekinde zemzem suyu dolu şişe. Bismillah deyu başlıyoruz işe.

18.50 — Alaturkacılar direnişte. Alafrangacılar Londrada, Pariste, newyorkta finişte. Elimizde kaldı sadece bacanak, kayınbirader ve enişte. İster elbiseyle seyret, ister soyun. Haydaaa başlıyor oyun.

19.00 — Zurnacı Rasim, bir saat yapacaktır klarnetle taksim.

20.00 — Haberler ve politik acı biberler. Temel atmalar. Kazılan çukura düşmeler, çamura yatmalar. Açılış törenleri, yarı sarhoş eyler ekranda bu marifetleri görenleri.

20.30 — Başladı politik kulis. Dizilerimizin kahramanlarının tümü polis. Bellidir ne idükleri. Çalmaya başladılar işte düdükleri.

21.00 — Olmazsa teknik arıza, ekranlara yansıyacaktır Bekçi Mürteza. Seyretmekten kaçanlardan alınır ceza.

22..00 — Millî yayınımız başlıyor, savulun. Tam bir saat tokmağ kafalarınıza inecektir davulun. Şarkıcılar gibi nazlanmıyorlar, saatı elli kâğıt. Dinle de efkârını dağıt.

23.00 — Kaçak Amerikan sigarasını yakış. Yeşil dumanlar arasında bugüne ve yarına bakış.

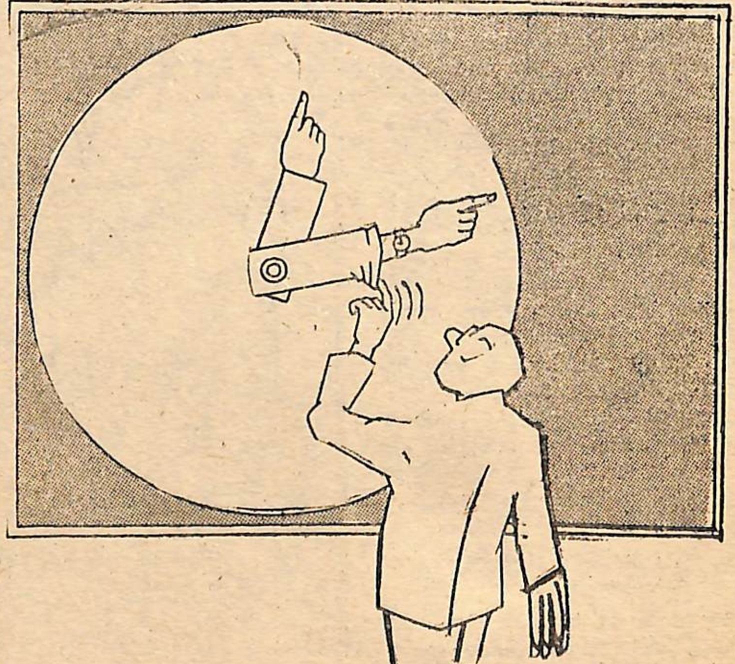
23.20 — Televizyonumuz yeterince sizleri eğitti. Yayınımız bitti.

SAAT

Saat var guguklu
Saat var sosisli sucuklu
Saat var pırlanta benekli
Saat var altın köstekli.
Benim saatım geri kalır
Seninki bir çeyrekte
Yarım saatlik yol alır.

Saatler işleye işleye
Zamanı dişleye dişleye
Yaşlanır yeni doğan
Bizi bu dünyadan kovan
Başkaları değil
Akreple yelkovan.

Burhan ESEN

Yazısız

KÜÇÜK İLÂNLAR

GÖĞÜ ISITAMAZSINIZ

Kömürün tonu 450 liraya çıktı. Sobanızı da yakamazsınız. Dersanemizi arayıp bulun. Bize başvurun. On derste titremesini öğrenin, soğugun hakkından gelirsiniz.

OTOMATİK

Çamaşır makinemiz çok pratiktir. Tamamen otomatiktir. Eski elbiselerini bit pazarına götürme, aygıtımızın kazanına at. Ondan sonra sigaranı yak, sırtüstü yat. Eksik düğmeleri tamamlar, yırtık yerlerini yamar.

Döndürünce yan taraftaki çarkı, köhne elbisenizin yenisinden kalmaz farkı. İş bitince ütüler, katlar, ambalaj yapar.

Ah birde, boş ceplere para doldursa...

ÇİKLET

Basınca sıklet, çiğne çiklet, yağ, yumurta, et... Başına olmaz dert. Yiyecek fiyatları yükselmiş, seni ırgalamaz. Çikletle avunanları restoranlar kazıklayamaz.

Bizi dinleyin. Bedavadan yaşamak istiyorsanız sakızımızı çiğneyin.

mac millan ve karısı

YAZAN ÇİZEN: NİYAZİ YOLTAŞ

2

KASABIN DÜKKANINDA BİR ARAŞTIRMA YAP ENRAYD...

BAŞÜSTÜNE MÜDÜYÜM...

BEN DE GELEYİM Mİ?

VAY CANINA. BAYAN MAK MİLLAN SİZ HAMİLESİNİZ YAHU!

YOZYÜREK'İN EN YENİ SERÜVENLERİ

Sulhi Dölek

OKUMA ÇARPILIRSIN!

TAKVİMLERE göre kış olması gerekirdi ama, hava bahar havasıydı. Masmavi gökyüzü, parlak güneş, insanın kemiklerine yayılan bir ılıklık. Yozyürek park sırasında iyice gevşemişti. Aklına estikçe geriye eğilip sıranın arkasındaki yazıyı bir kez daha okuyordu:

«Bankamız olmasaydı yerde oturuyordunuz.»

Sıranın ucunda oturan adam gazetesini açmış okuyordu. Çocuklar gülüşüyor, güvercinler uçuşuyordu. «Mutluluk bunda işte,» diye geçirdi içinden Yozyürek. «Küçük şeylerde. Çocukların gülüşüp güvercinlerin uçuşmasında. Ya çocuklar uçuşup güvercinler gülüşseydi?»

Üç kişi geldi o sırada. Yakınlarında anlamlı akıl yürütmelere dalmış bir düşünür bulunduğuna aldırmadan, sıranın ucunda oturan adama giriştiler. Biri yumruk vuruyor, biri tekme atıyor, biri de adamcağızın gırtlağını sıkıyordu. Üç dakika sürdürdüler bu sıkı çabalarını, sonra kurgusu bitmiş oyuncaklar gibi durdular. Anlamsız sözler homurdanarak çekip gittiler.

«Ne oldu bunlara?» diye sordu adama Yozyürek. «Ne istiyorlardı senden?»

«Bunu ben de anlayamadım,» dedi ağzından eksilen dişleri sayan adam.

«Alacaklıların mı, yoksa düşmanların falan mı?»

«İlk kez görüyorum üçünü de.»

«Hadi, hadi! Benden gizlemen gereksiz.»

«Bir şey gizlediğim yok. Ben hayatımda ne kimseden borç aldım, ne de kimseye bir fiske vurdum.»

Yandaki sırada oturan yaşlı kadın, dayak yiyene seslendi:

«Ne istiyorlardı bu herifler?»

Dayak yiyen adam, mendilini ağzına kapatmıştı. Onun yerine Yozyürek karşılık verdi:

«Bilmiyormuş ne istediklerini. Hiçbirini önceden görmemiş.»

«Yani durup dururken mi yaptılar bu yabaniliği?»

«Öyleye benziyor.»

«Ne ayıp!» dedi kadın.

Parolaymış gibi, parkın bütün sıralarını dolaştı bu «Ne ayıp!» sözü. Parktaki tüm kadınlar ve erkekler, yapılan davranışın ayıplığı konusunda birleşiyorlardı. Kabalığı ve yersizliği konusunda da.

Dayak yiyen adam, tuvaletini bitirdikten sonra yine açtı gazetesini. Belli ki, böyle güzel bir günde sinirlenip keyfini kaçırmamaya kararlıydı. Ama o daha iki satır okuyamadan, üç adam yine belirli yerden biter gibi. Yine tekmeleri ve yumrukları konuşturdular, yine homurdanarak gittiler. Bu kez homurtuların bir bölümünü anlayabildi Yozyürek:

«Okuma dedik ulan sana!»

Onlar gittikten sonra, adamın yerden kalkmasına yardımcı oldu Yozyürek.

«Okuma demişler, duymadın mı? Belli ki bu güzel hava da senin kendini gazeteye vermene kızıyorlar. Belki ilgini çevrendekilere ayırmanı istiyorlar. Belki kendileriyle konuşmanı istiyorlardır.»

«Belki,» dedi adamcağız. «Ama belki de delidirler.»

«Gördünüz mü?» dedi yandaki sırada oturan yaşlı kadın. «Yine yaptılar aynı şeyi. Yine kendi halinde oturan bir adama vurdular.»

«Gördüm,» dedi dayak yiyen adam.

«Ben de, ben de!» dedi Yozyürek.

«Ayıp ettiler doğrusu,» dedi iyi yürekli kadıncağız. «Artık insan neyin nereden geleceğini bilemiyor.»

Parkta oturan öteki insanlar da aynı düşüncedeydiler. Kimileri «Olur mu böyle şey?» diye seslerini yükselttiler, kimileri de dayak yiyen adama «Geçmiş olsun,» dediler uzaktan.

«Ne yapacaksın?» diye sordu Yozyürek. «Okumaya devam edecek misin?»

«Yok, hayır. Gözlerim iyice yoruldu.»

«O okumaktan değil, yumruk yemekten.»

«Her nedense işte. Zaten canım okumak istemiyor.» Gazeteyi katlayıp pardösüsünün yan cebine soktu. Üç adam yine çıkıp geldiler, yine tepelediler garibi.

«Cebinde bu gazeteyi taşımaya utanmıyor musun?» diye homurdanarak gittiler.

«Zorbalık bu,» dedi yandaki sırada oturan yaşlı kadın. «Herkes suçsuz bir adamın dayak yediğini gördü. Kimse kalkıp bir şey söylemedi.»

«Belki korkuyordur herkes,» dedi bir başkası.

«Öyle ya,» dedi iki sıra öteden başka biri. «Belki korkuyorlardır.»

«Demek gazeteyi cebinde bulundurduğun için vurdular sana?» dedi Yozyürek, yüzü gözü şişip morarmış adama.

«Öyleye benziyor.»

«Sen de cebine koyma kardeşim.»

«Ne yapayım?»

«At gitsin.»

Bu öneriyi beğendi adamcağız. Fare ölüsü gibi iki parmağıyla cebinden çıkardı gazeteyi, yere attı.

Üç adam yine geldiler.

«Sen mi attın bu gazeteyi?»

Adamcağız ya bir aferin bekled iğinden, ya da artık hiçbir şey umurunda olmadığından «Evet,» dedi. «Ben attım.»

«İyi halt ettin! Yerleri böyle paçavralarla kirletmeye utanmıyor musun?»

Yumruklar tekmeler çalıştı yine. Yozyürek adamı sıranın altından çıkardı. «Kimse görmüyor sanki!» diye söylendi. «Hey millet! Ayıptır, günahtır. Burnunuzun dibinde adam öldürseler kılınız kıpırdamayacak. Neden biriniz çıkıp bir şey söylemiyorsunuz?»

«Biz böyleyiz,» dedi yaşlı kadın Herkes kendi havasında. İnsanlık öldü mü?»

«İnsanlığı bilmem ama, bu adam can çekişiyor,» dedi Yozyürek. «Böyle güzel bir günde adam dövülür mü?»

İşitme uzaklığında bulunan herkes bir şeyler söylemeye başladı.

«Adam dövmek için en güzel hava hangisidir?»

«Neden dövdükleri de belli değil.»

«Belli olmaz olur mu? O gazeteyi okuduğu için dövdüler.»

«Okumayı bıraktığında da dövdüler. Buna ne buyurulur?»

«Gazeteyi cebine soktuğunda da dövdüler.»

«Yere attığında da dövdüler.»

«Ben de gördüm bunu.»

«Sonuncusunda haklıydılar,» dedi yaşlı kadın. «Yerleri kirletmek doğru değil.»

«Doğru değilse, o üç herifin yaptıkları da doğru değil. Adamın burnunu kanattıklarında yerler kirlenmedi mi?»

«Konuyu dağıtmayın,» dedi düzgün konuşan, düzgün giyimli biri. «Düpedüz kişisel özgürlüklerin kısıtlanması bu. Herkesin ne okuyacağını onlar mı belirleyecekler?»

«Onlar herkesin ne okuyacağını değil, ne okumayacağını belirlemek istiyorlar,» dedi Yozyürek. «Bu noktaya ışık tutmak isterim.»

Dayak yiyen adam yerinden kalktı. «Hiçbiriniz ne dediğinizi bilmiyorsunuz,» dedi. «Gerçek olan bir şey varsa, bu adamlar gelip beni pataklадılar ve siz seyirci kaldınız. Şimdi bunca konuşmadan sonra yine gelip saldırsalar, yine sesiniz çıkmaz.»

«Yok canım,» dedi biri. «O kadar da değil.»

«O kadar olduğunu kanıtlamaya hazırım.»

«Nasıl?»

Eğilip gazeteyi yerden aldı beriki. Daha doğrulamadan, üç zorba yine çıktı ortaya. Ama kurbanları akıllanmıştı biraz. Onları görür görmez koşmaya başladı. Peşindeki adamlarla birlikte havuzun çevresinde dönüyor, bir yandan da bağırıyordu:

«Gördünüz mü? Herifler peşimdeler işte. Siz yine oturuyorsunuz.»

Parktakiler artık oturmayacaklarını göstermek için ayağa kalktılar. Birer birer uzaklaştılar. En son Yozyürek ayrıldı. Kış ortasındaki güzel günlerin insan davranışları üzerinde garip etkiler yaptığını düşünerek.

Sulhi DÖLEK

Haftaya daha başka garip etkiler ve Yozyürek'in ilk büyük aşkı. «Ben ne yaptığımı biliyor muyum?» adlı serüvenin tamamı. Bunu ve Yozyürek'in öteki serüvenlerini bir sevdiğinizle birlikte okuyunuz. Belki yine beğenmeyeceksiniz ama, o bahaneyle hiç değilse sevdiğinizle birlikte olmanın tadını çıkarırsınız.

— Okuduktan sonra şu evi at da, ben de başımı sokacak bir ev bulmuş olayım!...

Bir eksik var. Evet, bir eksik var. Demirel eksikliği. Hayret, bugün televizyonda haber bültenlerinde Demirel'i göstermediler. Hayır olmaazzz! Demirelsiz televizyonda haber bülteni, Erbakansız da temel atma töreni olmaz.

* * *

At oni, al buni. Gerekçeniz «Sürbak» olsun. Bir memura mı kızdınız, işinizi çabuk görmedi mi, tavsiye kartı götürdüğünüz halde işinizi derhal yapmadı mı? «Sürbak» bir daha yapar mı? Asmaya, kesmeye hiç gerek yok. Kışta kıyamette sürbak, bir daha bir dediğinizi iki eder mi? Sürbak, sürbak!

* * *

Ahmet beyin televizyonu... Ah ah ah! Hah hah hah! Hoh hoh hoh! Kih kih kih kah kah kah! Ahmet beyin televizyonu... püf püf püf! keh keh keh! Neyse, benim televizyonum millidir. Tak tak, kem gözlere şiş, elemtere fiş. Benim televizyonum iyidir, harikadır, millidir. Hep Amerikan, İngiliz, dizi filmleri gösterir, seyircileri Mc. Millan ve Karısı ile coşturur, Altı Milyonluk Adam ile koşturur.

Az çalışır, az aşınır, çok kaşınır...

* * *

Salak! Asalak! Şabalak kabalak, kaskabalak!

Sağlığınız içinn salak'ı seçin. Alın bir salak, verin azıcık para, para vermeseniz de olur, fısıldayın kulağına «vatan, millet, Sakarya.» Vurdur ilericileri, omuzunu sıvazla işini gördür, ondan sonra temizle. Salak! Salak!...

* * *

Koalisyon ustasıyım, palavra uzmanıyım, iktidar hastasıyım. Çak oni, al oni, ver oni, ye oni, ver oyini, gör oyini, hem de ne oyun, alicengiz oyini.

Cel cel cel... Duur, ezdin oni. Fukaralığı önleyeceğim dedin aldattın vatandaşı. Gübre ucuzladı, sebze pahalı. Ha pen ne yapayım ucuz gübreyi, var bende fabrikasi.

* * *

Şimdiki çocuklar harika. Şimdiki çocuklar değil asıl şimdiki politikacılar harika. Bir günde bin temel atıyorlar, yapıyorlar hayali bir sürü fabrika.

* * *

Hıh, tereciye tere satıyor. Temel atmasını bir bilen o sanki!

* * *

— Sıcak su!

— Bütçede temellerin finansman parası ayrılmalı, bana verilmeli. Bütün isteklerim yerine getirilmeli.

— Fazla masraf!

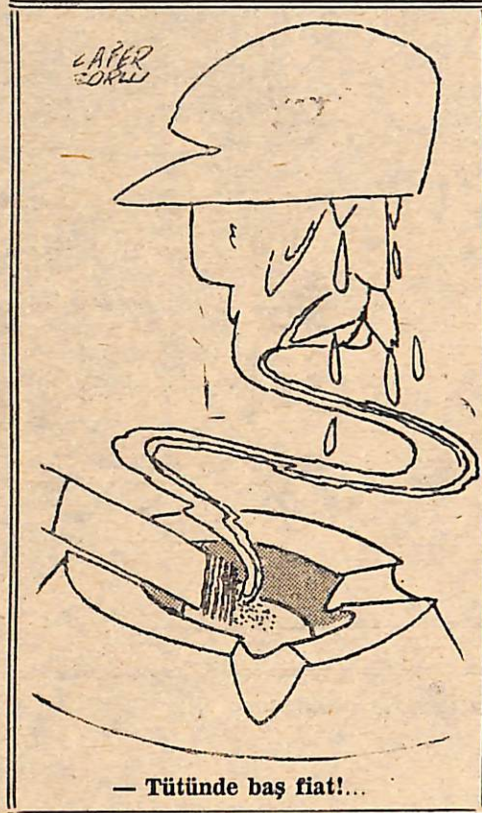
— Katılmam!

— Haftada üç gün!

— Hayır, sende bir gün!

— Koalisyonu bozarım, kirli çamaşırlarını ortaya dökerim, başka bir partiye yanaşırım, seni ortada bırakırım. Seni bencillikle, ihanetle suçlarım.

— Hayırrrr, yapamazsın!

— Tütünde baş fiat!...

— Evet, yaparım, hem de bal gibi yaparım...

(Bu münakaşa böyle sürer gider. Ta ki hepsi de televizyonda sırayla görünüp birer demeç patlatarak heveslerini alıncaya kadar)

— Sonunda bana geldiler. Hepsine bir mala, bir temel atacak yer verdim, televizyonda sırayla boy boy hepsini reklam ettim, gösterdim, övdüm, methettim. Koalisyon derdide böylece sona erdi. Sağ olasın beyaz cam, sağ olasın ekran!..

Erhan TIĞLI

MODA... MODA... MODA.

PARİS MODASI: Paris modanın merkezidir. Christina Dior bu modanın beynidir.

Dünyada kıtlık var ama giysiler olacak bol. Aksesuvar olarak çeşit çeşit kolyeler, bilezikler, yüzükler kullanılacak, tırnaklar erkeklerin gözünü oymak için iyice uzatılacak, kan rengine boyanacak. Hangi giysi giyilmişse o renk peruk takılacak. Mini etek giyilmişse kısa saç, maksi etek giyilmişse uzun saç kullanılacak. Ayrıca yapma çiçek yerine gerçek sahici çiçek takılacak yakalara, hatta kolye gibi boyunlara, gerdanlara. Bu çiçeklerin kurumaması için de içinde su bulunan bir muhafaza takılacak çiçeğin ucuna.

Bu arada eskiden şapkalara takılan yapma meyvalar atılacak, yerine dalından yeni koparılmış taze meyvalar takılacaktır. Bu meyvalar kolye olarak da takılacak ve karın acıkınca koparılıp yenilecektir.

MİLLİ MODAMIZ: Milli modamız koalisyon ve cephe hükûmeti dolayısiyle parçalı olacak ama döpiyes değil dörtpiyes yani dört parçalı giysi olacaktır. Birinci parça baştan başlıyacak, giysi saçları tamamen örten bir başörtüsüyle sıkmabaş biçimini alarak zenginleşecek, siyah ya da yeşil olacaktır.

Boyna bir at nalı ya da at nalı biçiminde kolye takılacak, onun üstüne anahtar, onun üstüne sucuk biçimi bir kolye, onun üstüne üç hilalli kolye bulunacaktır. Giysinin belden yukarısı güllü desenlerle süslü, belden aşağısı küflü olacak, belde gordiomun düğümüne benzeyen bir büzgü bulunacak, etek istenildiği zaman vede hâl ve duruma göre uzanıp kısalabilecek, midi, mini, maksi, şanel olarak da kullanılabilecektir. Ayakta ya bir uzun çizme yada takunya biçiminde bir ayakkabı olacak, evde terlik yerine çoban çarığı giyilecektir.

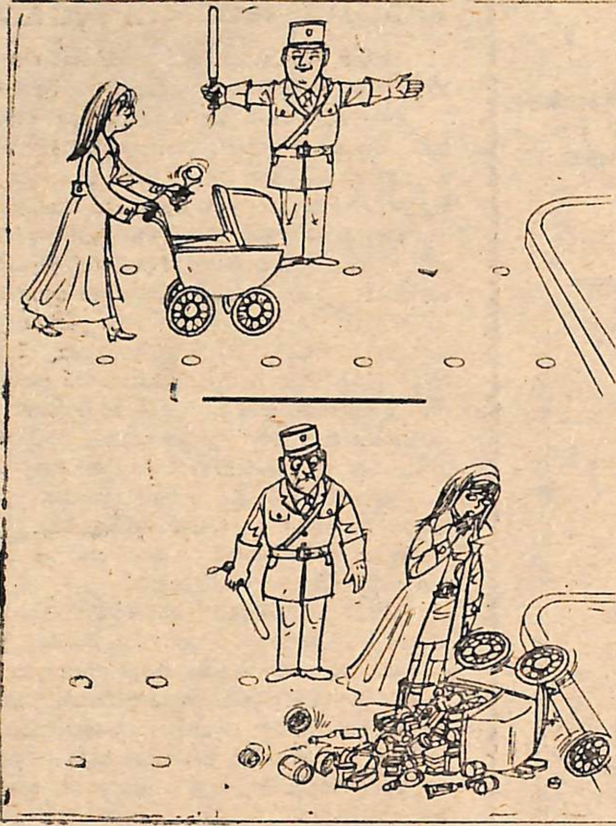
Giysilerin rengi çeşitli renklerden oluşacak ve birbirleriyle anlaşamayan renkler tercih edilecektir. Fakat beyaz ve mavi renkler pek kullanılmayacak, buna karşılık kımız, gül, pastırma ve sucuk renkleriyle türbe yeşili bol bol görülecektir. Çantalar cop, çivili sopa, tabanca bıçak biçimlerinde olacak, dudaklar kan kırmızısına, gözler yeşile boyanacak, kaşlar iyice hilale dönüştürülecektir.

— Polis kadrosu yetersiz —

— Ulan! ikinizden birini yakalayacağım işte!... Beni yormayın biriniz teslim olun!...

Haftanın Çizgileri 3

BİR TRAFİK KAZASI

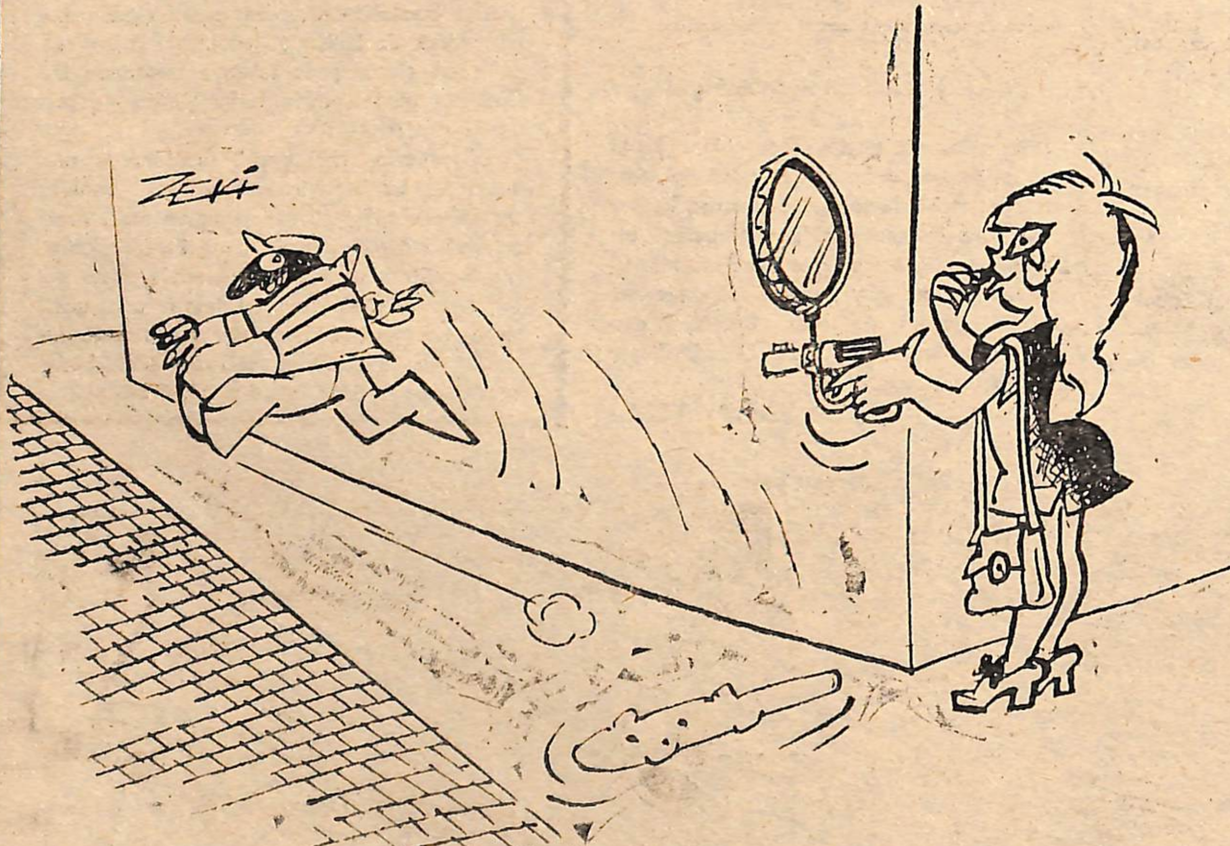

YAZISIZ

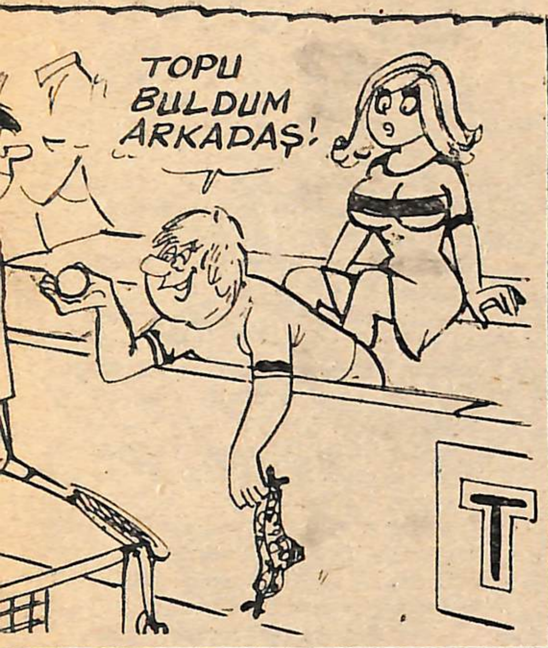
— Kadınlar da tabanca taşımağa başladı —

— Sakın kaçayım deme... Makyajımı tazeliyeyim seni polise teslim edeceğim —

KADIN — Hayır... Bu akşam

-KAPAT GÖZÜM GÖRMESİN, YOKSA TEKLİFİNİ KABUL ETMEK ZORUNDA KALACAĞIM!

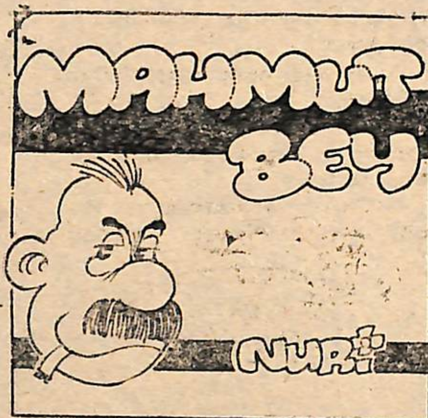

YAZISIZ

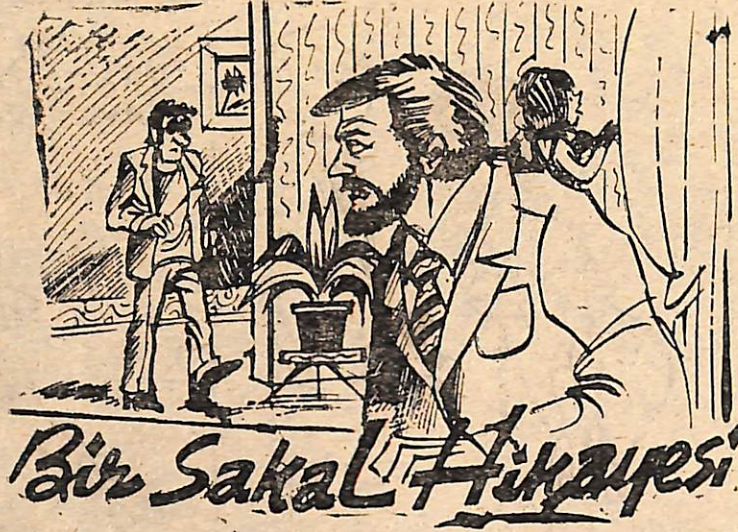
...nağa hiç niyetim yok!...

PAZAR sabahı 23'üncü Bölüm Emniyet Dairesine girdiğimde saat sekizdi. Holde, çavuş Baun asık bir yüzle telefona cevap verdiğinden önünden geçişimi farketmedi.

Uzun ve tahtaları pırıl pırıl cilalı koridoru rahat adımlarla yüriyerek «Detektifler Bölümü» levhasının asılı olduğu kapı önünde durdum. Gravatımı düzelttim, derin bir nefes aldıktan sonra; kapı tokmağını çevirerek eşikten içeri adımımı attım.

— Merhaba arkadaşlar!

Arkadaşların hepsi oradaydı. Yazı makinesinin başında oturan Canazaro her zamanki gibi kurşun kalemini dişleri arasına sıkıştırmıştı. Doug, şiş suratını bürosunun önünde yığılı kâğıtlara eğmiş, Donovan ile Clift canlı bir konuşmaya dalmışlardı.

Adımlarımı kapısı kapalı olan odalar iç içeydi- teğmen Janin'in bürosuna yönelirken biraz durarak öksürdüm ve yeniden:

— Merhaba! dedim.

Bakışlarını bana ilk çeviren Donovan oldu. Kaşlarını hafifçe çatarak:

— Evet, mösyö, bir şeymi istediniz? diye sordu.

Sonra, kahkahalarda gülmeğe başladı. Diğerleride bakışlarını çevirdiler. Hayretler içindeydiler. Canzaro'nun ağzından kalemi düştü. İrileşen mavi gözleri gök taşlarına benzemişti. Donovan koltuğuna yaslanarak gülüyor, gülüyor, elleri-le koca karnını tutuyordu.

— İnanılacak şey değil, diye mırıldandı Doug.

— Onaltı senelik polisim, ilk kez böyle bir şeyle karşılaşıyorum, dedi Clift.

— İki haftalık yokluğum bir şeyi değiştirmemiş, her şey yerli yerinde, dedim. Donovan'ın gülme nöbeti kesilmiş, bana dikkatle bakıyordu!. Sonra:

— Bu, gerçek bir sakal değil, değilmi Pete? diye sordu. Yani, takma sakal!..

— Garip şey, neden takma sakal olsun? Herkesinki gibi normal bir sakal! Bir fazlalığımı var yoksa?

Donovan ayağa kalkarak yanıma geldi ve sakalımın bir telini çekti.

— Hey, ne yapıyorsun? Yavaş ol!

— Vay canına! Gerçektende kendi sakalıymış!..

Yeniden deliler gibi gülmeğe başladı...

— Ne oluyorsunuz çocuklar? diye sordum. Ömrünüzde ilk defamı sakal görüyorsunuz.

— Sen kafayı üşütmüşsün galiba, dedi Clift.

— Onbeş günlük tatilinde güneş başına geçmiş, diye Canazara başını salladı. Arkamdan bir ses işiterek başımı çevirdim, teğmen Janin ininden çıkmıştı.

— Ne oluyor burada? diye gürledi. Ne bağırıp duruyorsunuz?

Kendisine baktığımı görünce sustu. Sonra kıpkırmızı oldu, gördüğüne inanamıyor gibiydi. Dişlerini sıkarak yanıma yaklaştı:

— Yanılmıyorsam, Pete Madox'un ta kendisi! dedi.

— Evet, teğmen, diye cevap vererek gözlerinin içine baktım.

Titreyen parmağını çeneme doğru uzattı:

— Hay şeytan, nedir bu?

— Bir sakal, teğmen! Boğazlanır gibi:

— Bir sakal, ha! diye tekrarladı.

— Evet, teğmen!

— Demek sakalınızı uzattınız?

— Evet, ne olmuşki teğmen?

Janin'in daha da kızardı yüzü. Sert bir sesle:

— Garip olmağamı çalışıyorsunuz Madox? diye sordu.

— Hayır teğmen. Hiçte böyle bir niyetim yok!

Donovan hala koca karnını tuta tuta gülüyordu. Janin ona doğru dönerek:

— Kes sesini, diye gürledi.

Donovan bir anda ciddileşti. Janin yeniden bana döndü ve:

— Ne yapmak istiyorsunz Madox diye sordu.

Saf bir tonla.

— Hiç bir şey teğmen, dedim.

— Burası polis merkezidir Madox! Siz bir polis merkezini karnaval yerine döndürmek istiyorsunuz!..

— Anlamadım, ne karnavalı?

— Buraya... çenenizde fırça gibi bir hipi sakalıyla girmek... ne oluyorsunuz, aklınızımı kaçırdınız yoksa?

— Hiç bir şeyim yok teğmen. Sadece canım sakal uzatmak istedi ve uzattım, hepsi bu kadar!..

— Siz bir polissiniz Madox! Polisler böyle fırça gibi sakalla dolaşamazlar.

— Niçin?

— Dolaşamazlarda ondan. Bir polis sakal bırakamaz!

— Ben bıraktım işte teğmen!..

Janin morarmıştı.

— Derhal tuvalete gidiniz ve sakalınızı kesiniz Madox! diye gürledi. Anlıyormusunuz... derhal.

Sakin bir sesle:

— Olmaz, teğmen, diye cevap verdim.

— Ne? Ne diyorsunuz?

— Olmaz diyorum, teğmen!

— Size bir emir veriyorum Madox!

— Bu emre saygılı bir şekilde itaatsizlik edeceğim teğmen!...

Odaya bir ölüm sessizliği sindi. Kimse nefes almıyordu sanki. Janin ile burun buruna denecek kadar yakın duruyorduk birbirimize. Göz kırpmadan bakışıyorduk. Sonra o, topukları üzerinde geri dönerek odasına girdi ve gürültüyle kapıyı kapattı.

— Kahveniz varmı çocuklar? diye sordum.

Köşedeki ibrikten kocaman bir bardağa kahve dolduran Clift onu bana uzatırken:

— Sana bir şey soracağım Pete, dedi, neyi kanıtlamağa çalışıyorsun? Sakalını uzatmakla Janin'i kızdırmak istedin değil mi?

— Haklısın. İşi ilkin bu niyetle yaptım ama sonra sevgilim Carol sakal bırakınca daha yakışıklı olduğumu söyleyince ona alıştım.

— Sen her zaman yakışıklısındır Pete. Janin'in durumu olduğu gibi kabul edeceğini sanmıyorum. Hem kuzum, sizin aranızda ne var? Onunla neden durmadan çekişiyorsunuz?

— Birbirimizden hoşlanmıyoruz. İş sadece buda değil, metodlarını saçma buluyorum. Hem, yasalarda bir polis sakal bırakmaz diye bir maddede yok!

— Evet, öyle bir madde yok ama amire karşı gelmekte kötü. En kolayından, işten atılırsın.

— Böyle bir şey yapamaz. Sicilim temiz, Dosyam kusursuz!..

Sözlerimi henüz bitirmiştimki Janin'in kapısı yeniden açılarak:

— Madox, çabuk buraya gelin!, diye gürliyen sesi işitildi.

Emre itaat ederek odasına girdim. Janin alayla gülüyordu.

— Hakkınızda, yüzbaşile konuştum, dedi. Cici sakalınızdan bahsettim. Ne cevap verdi biliyormusunuz?

— Hayır, teğmen!

— İşinize derhal ara verme selahiyetinde olduğumu söyledi. Hemde, tazminat ödemeden.

— Ne?

— Evet, böyle Madox! Artık sizin maskaralıklarınızdan bıktım. Bu bölümde komediye ihtiyaç yok.

— Bunu yapamazsınız! diye bağırdım.

— Yaptım bile. Güle güle Madox. Şey, Komiserlik Binasından çıkmadan önce, silahınızı, polis elbisenizi ve polis hüviyet kartınızı nâbetçi arkadaşa geri vermeği unutmayınız.

Yapacak bir şey yoktu. Yumruklarımı sıkarak odasından, kapıyı suratına çarpar gibi hızla vurarak çıktım. Dışarda arkadaşlarım merakla:

— Ne oldu? diye sordular.

— İşime, tazminatsız ara verildi.

— Ben sana söylemiştim, dedi Clift. Bu sefer biraz ileri gittin.

— Bana bunu yapamazlar!

— Yaptılar ama...

— Göreceğiz.

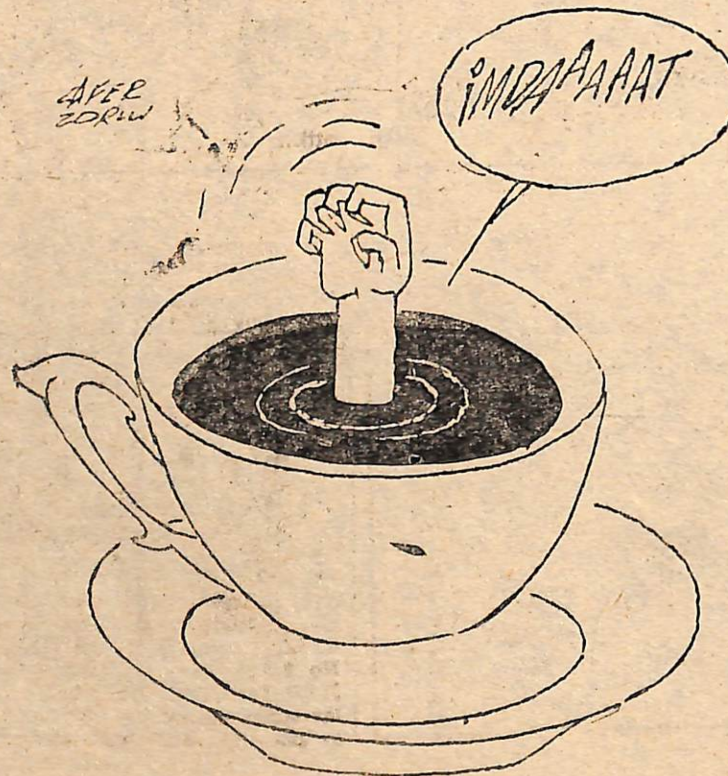
— Bak Pete, git derhal sakalını kes ve Janin'den özür dile. Her şey unutulur.

— Bunu asla yapmıyacağım. Ama göreceksiniz başka bir şey yapacağım, albay Kenna'ya gideceğim.

Arkadaşlara hoşça kalın diyerek yanlarından ayrıldım. Nöbetçi çavuş Baun'un hayret dolu bakışları karşısında tabanca, hüviyet kartım ve formamı teslim bürosuna bırakarak sokağa çıktım.

Aslında, kendimi pek o kadar güçlü hissetmediğimden hiçte iyi değildim. Ama, Detektifler Bölümünü son derece ilkel metodlarla idare eden Janin'in ahmaklığından da bıkmış usanmıştım. Janin beni çekemiyordu, çünkü ben hem kolej mezunu, hemde FBI Akademisini bitirmiştim. Kıdemi benden yüksekti, yaşı gibi, ama ben mesleğin bütün kelimelerinin anlamını bilirken, o, onları heceleyemiyordu bile.

Kenna beni makamında çok iyi karşıladı. Ona başımdan geçenleri

Kadifeden kesesi, kahveden gelir sesi!...

anlattım. Beni dikkatle dinledikten sonra:

— Bir çaresine bakarız, diye sırtımı okşadı. Sen iyi bir polissin. Yasalarda böyle bir madde yok. Sakal uzattın diye işinden atılamazsın. Ama şimdilik işi velveleye vermeden bunu halledelim. Evine git, bir kaç gün dinlen, ben her şeyi halleder ve sana haber veririm.

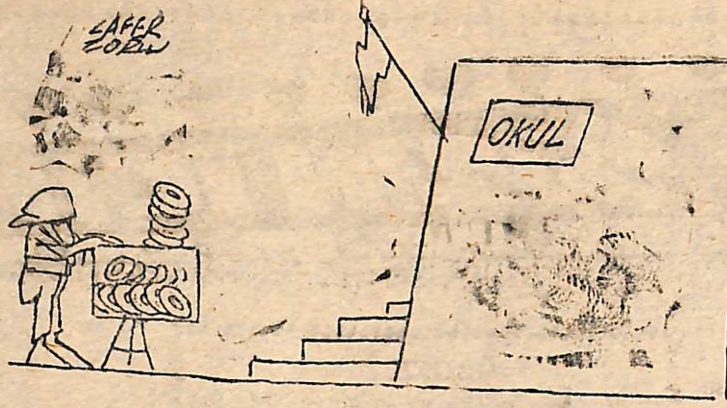
Kenna'ya teşekkür ederek evime gittim. Aradan iki gün geçti. Hiç bir haber çıkmadı Kenna'dan. Her şeyi anlattığım sevgilim Carol bile, işi böyle uzatacağıma bana çok yakıştığını söylediği sakalımı kesmenin en uygun hal çaresi olacağını belirtti. Belki haklıydı. Fakat olan olmuştu bir kere, geri dönemezdim.

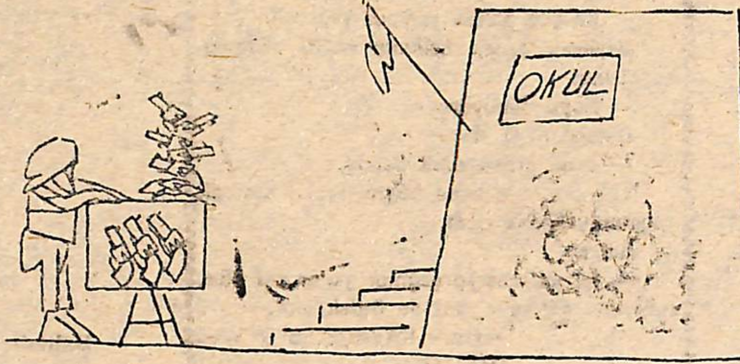
Üçüncü günün akşamı evde oturmaktan sıkılarak sokağa çıktım. Sinirlerim gergindi. Herkesin ayrı bir merakı vardır. Benimkide polis romanları koleksiyonu yapmak. Eski kitapçılardan birine girerek bende bulunmayan detektif kitaplarından iki tane satın aldım. Sonrada o güne kadar hiç girmemiş olduğum ufak bir lokantaya girerek köşede bir masanın önüne oturdum. Bira ile midye tavası ısmarladım. Sıcak sıcak önüme getirilen midyelerle soğuk biramı içerken arada birde yeni aldığım polis romanlarına göz atıyordum. İnsan hoşlandığı şeyleri yapınca nasılda dinleniyordu! Kuruntu ve kızgınlığım dağılmış, neşeli bir insan olmuştum. İkinci biramı ısmarlamak üzere kafamı kaldırmıştımki, lokantaya siyah gözlüklü, balıkçı yaka süeter giymiş olan bir adamın girdiğini gördüm.

Dikkat kesildim. Saç şeklini değiştirmiş, siyah gözlükler takmıştı ama onu yinede derhal tanımıştım. Cinayet suçuyla aranan Windy' di.

Windy çevresine dikkat ve kuşkuyla baktı. Bakışları bir an üzerimde durdu. Terlediğimi hissettim. Wind'yi Doğu Bölümünde çalışırken bir kez hırsızlık suçundan tutuklamıştım. Ama o güçlü avukatlar tutmuş, bedel vererek cezasını atlatmıştı.

Beni tanımadı. Sakalım onu kandırmıştı. Büfeye yönelerek sandviç ısmarladı. Endişeli olduğu belliydi.

Dün ve bugün!...

Çünkü bu kez bir adam öldürmüştü. Mexico'ya kaçtığı söyleniyordu, demek henüz kaçamamış.

Keyfim yerine gelmişti. Bir plân kurdum. Windy paket ettirdiği sand viçlerini alarak lokantadan çıktı. Bende yediklerimin parasını ödiyerek onu izlemeğe başladım. 28 inci caddede ikinci sınıf bir otele, Şanselier oteline girdi.

Onun silahlı olduğundan emindim. Oysaki benim silahım yoktu.

Bir dükkâna girerek alış veriş yaptım. Ve onun bulunduğu otele girdim.

Oda anahtarlarının asılı bulunduğu bölmenin arkasında oturan adama:

— Az evvel içeri giren siyah gözlüklü adam kaç numaraya girdi? diye sordum. Ben polisim.

Adam alayla:

— Hippiler gibi sakal uzatmış bir polis ha, şey yakışıklı, biz bu numaraları yutmayız...

Bütün gücümle yakasına yapışarak:

— Kaç numaraya? diye tekrarladım.

— Anladık, anladık, diye yumuşadı adam. İster hipi ol, ister serseri, ister polis, bana ne... İkinci kat, 240 numara.

Yakasını bırakarak:

— Telefona sarılma, dedim.

Adam umursamazlıkla omuzlarını silkti. İkinci kata çıktım. Bir elim cebimde, diğerile 240 numaralı odanın kapısını vurdum. Kısa bir sessizlikten sonra:

— Ne istiyorsunuz? diye içerden sordu Windy.

Sesimi değiştirmeğe çalışarak:

— Lambaya bakacağım, dedim.

— İhtiyaç yok.

— Fakat mösyö, az evvel odanızı temizliyen kadın bir kontaktan bahsetti...

Windy yavaşça kapıyı açtı.

Derhal içeri girerek kapıyı kapattım. Afallıyan Windy'nin kafasına bir yumruk indirdim. Külçe gibi yere yığıldı. Sonra, kafasını silkeleyerek kendine gelmeğe çalışırken küçük gri tabancamı çıkardım...

— Kıpırdarsan beynini parçalarım, dedim.

Windy beni hâlâ tanıyamamıştı. Aptal aptal:

— Kimsiniz? diye sordu.

— Pete Madox.

O, şaşkın, sakalıma bakarken, ben masa üzerinde duran telefonda Kenna'yı aradım.

— Kenna, 28 inci cadde, Şanselier otelinde 240 numaralı odaya derhal bir kaç polis gönderin.

— Ne oldu? Ne var Pete? diye Kenna sordu.

— Katil Wind'yi yakaladım.

— Derhal geliyorum.

— Bir şey rica edeceğim, gelirken beraberinizde teğmen Janin'ide alırmısınız?

— Hay, hay, diye bir kahkaha atarak Kenna telefonu kapattı.

On dakika sonra, Kenna dört polis ve Teğmen Janin'le otele gelmişti. Windy'nin bileğine kelepçe takılırken Janin neler olup bittiğini bu tutuklamayla benim ne şekilde ilgim olduğunu hâlâ anlıyamıyordu. Beni orada görünce çok bozulmuştu. Olup bitenleri anlattım.

— Nasıl olur, dedi Janin, onu tabancayla tehdit ettiğinizi söylüyorsunuz. Halbuki siz tabancanızı merkezde bırakmıştınız. Nereden buldunuz tabancayı?

— Bir tane satın aldım.

Janin zaferle gülümsedi:

— Bir tane satın aldınız ha! Ruhsatsızmı?

Cebimden tabancamı çıkararak ona doğru tuttum.

— Bu çeşit tabancalar için ruhsata ihtiyaç yok, diye tetiğe dokundum.

Janin dehşetle geri sıçradı. Suratından sular akıyordu.

— Bir su tabancası, diye kekeledi.

— Ertesi gün, bütün gazeteler azılı katil Windy'yi bir su tabancası ile nasıl yakaladığımı büyük manşetlerle yazıyorlardı. Ve ben, bir derece terfi ile teğmen Janin'in karşısındaydım. Janin boynunu bükerek:

— Elimden bir şey gelmiyor, size tahammül etmek zorundayım, dedi.

Gülerek elimi uzattım:

— Şimdi berbere gidiyorum, teğmenim, diye cevap verdim.

O günden sonra, Janin ile aramızda herhangi bir şekilde anlaşmazlık çıkmadı. Her şeye rağmen, bunu yine de bana azılı bir katili yakalatmış olan sakalıma borçlu olduğumu düşündükçe, ara sıra gülümsemekten kendimi alamıyorum.

Çeviren : Süheylâ AYKUT

— 65 yaşını dolduranlara maaş bağlandı —

«İhtiyar delikanlı»!...

Akbaba

• **Haftalık Siyasî Mizah Mecmuası** •

Sahibi: Ergin ORTAÇ, yazı işlerini fiilen idare eden: Kadri Yurdatap, dizildiği ve basıldığı yer: Akbaba Matbaası, sekreter: Selâmi M. Yurdatap, İDARE YERİ: Divanyolu Klodfarer Caddesi, No. 8 - 10, Daire: 3, İstanbul. Telefon: 22 18 11 Fiyatı: 250 kuruş. İLÂN TARİFESİ: Kapak içleri sütun santimi 60.— TL. İç sayfalar sütun santimi 65.— TL. ABONE FİYATLARI, Yurt içi: Yıllığı 125.— TL. Altı aylığı: 62.50 TL. Yurt dışı: Yıllığı 250.— TL. Altı aylığı 125.— TL.

Dağıtım : Hürriyet Gazete Dağıtımı A.Ş.

BENZERLİK

Kadın yakın arkadaşlarından birine kocasından yana yakınıyordu:

— Ah şekerim sorma, benimkisi gün geçtikçe Volkswagen olmaya başladı.

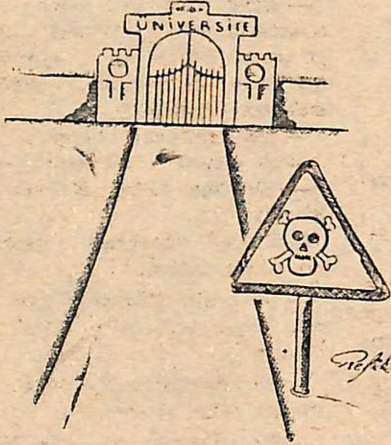
— Anlayamadım. O nasıl oluyor?

— Anlaşılmayacak birşey yok ki tatlım. Tıpkı Volkswagen gibi: Arkada güçlü bir motorla egsozu. Önde ise...

— Evet önde ise?

— Hiçbirşey.

Atillâ ERDEMLİ
Bostan Sokak Deniz Ap. No. 31 C/1
Şemsipaşa — Üsküdar / İSTANBUL

Dikkat üniversite!

Refik TİNİŞ — ANKARA

PAZARLIK

Bernard Shaw bir baloda genç ve güzel bir bayanla başbaşa kalınca sordu:

— Size bir milyon sterlin versem benimle yatarmıydınız?

Kadın bu beklenmedik soruya önce şaşırdı, kızardı, sonra da biraz mahçup, biraz da hoşnut:

— Şeyy, herhalde yatardım.

— Peki sevgili bayan, bir sterlin versem yine benimle yatarmıydınız?

— Siz beni ne sanıyorsunuz?

— N'olduğunuz ortada, iş pazarlığa kaldı.

Atillâ ERDEMLİ
Bostan Sokak Deniz Ap. No. 31 C/1
Şemsipaşa — Üsküdar / İSTANBUL

ÖRDEK

Herkesin ördek diye andığı ve böyle çağrıldığı zaman kızan bir adam varmış. Bir gün kahvede oturur ve konuşurken birisi:

— Bu gün galiba yağmur yağacak.

Deyince, ördek kalkmış herifi dövmüş. Kendisine:

— Neye dövüyorsun?

Demişler. O da:

— Bana ördek dedi demiş.

Yok canım o sana böyle bir lâf etmedi. Yağmur yağacak dedi.

Adam:

— İyi ya, demiş yağmur yağar sel olur, sellerden göl olur, göl de ördek olur.

Ümit KAYAÇELEBİ / VAN

DÖNÜŞ

Acar eline bir kitap almış heyecanla Acar eline bir kitap almış heyecanla okuyordu. Annesi yanına yaklaştı. Bir de baktı ki kitaba sonundan başlamış, baş tarafına doğru okuyor. Merakla sordu:

— Acar kitabını niçin tersinden okuyorsun? Acar cevap verdi:

— Bu Afrika seyahati hakkında bir kitap. Önce başından sonuna kadar okudum. Afrika'ya seyahat ettim. Şimdi geri dönüyorum, anneciğim...

O KADAR KUSURU OLUR

Bir adam zengin bir kız almıştı. Kızın bir gözü şaşı, kolu çolak, ayağı topal, başı kel, sırtı kamburdu. Arkadaşlarından biri merakla sordu:

— Canım bu kızı niçin aldın? Gözleri şaşı...

— Zararı yok, iki kabahatimizi bir görür..

— Bir kolu çolak...

— İyi ya kavga edersek bana bir şey yapamaz...

— Bir ayağı da topal...

— Peşime düşüp sokaklara çıkamaz...

— Başı da kel...

— Berbere gitmekten kurtuluruz. İstediğin peruğu takarsın!...

— Ya sırtındaki kambura ne dersin?.

— Yahu artık bu kadarcık da kusuru olmasın mı?...

Hilmi KURAN
Kiramettin mah. Basmacı Sokak No. 61
MUĞLA

Bahadırhan TOKMAK — ANKARA

GIDIKLA'DA GÜLEYİM

- Uyy çesileyum saa (ŞEHİR CEREYANI)
- Boş teneke tıngırdar (TENEKECİ SALİH)
- Şu fişlerle başım dertte (PRİZ)
- Sen adamı patlatırsın be kardeşim. (BALON)
- Sevinçten dört köşe oldum (KARE)
- Ağlama, ağlama gözünü seveyim. (SOĞAN)
- Sizi sıktıysam özür dilerim. (MENGENE)
- Her çeşidin piyasaya arzedilmiştir. (KAZIK)
- Ye beni (RÜŞVET)
- İki kere iki dört eder (GÖZLÜK)
- Öldürecek beni bu acı (ACI BİBER)
- Oracıkta temizledim hergeleyi. (DETERJAN)
- Fazla ağırdan aldık değilmi (TON)
- Ak akçe kara gün içindir. (BEŞİKTAŞ)
- Sonunda bizi de sepetlediler. (YUMURTA)
- Al kıratı, geç sıratı. (DEMİREL)
- Uzattın ama. (LASTİK)
- Savulun geliyorum. (ZAM)
- Eyvah basıldık. (GAZETE)
- Gel kim olursan ol gel. (WC)
- Bu karıya eriyip bitiyorum valla. (MUM)
- Yaylanın çimenine kuzu yayılır kuzu. (KASAP ŞEREF)
- Sabah ola hayır ola. (AKŞAMCI HAYDAR)
- Bu günlerde fazla mesai yapıyorum. (KOMANDO HIFZI)
- Vara vara vardım Ü Karataşa (ŞABAN KARATAŞ)

Ali ANLI — İSTANBUL

SÖYLEMİŞMİŞ

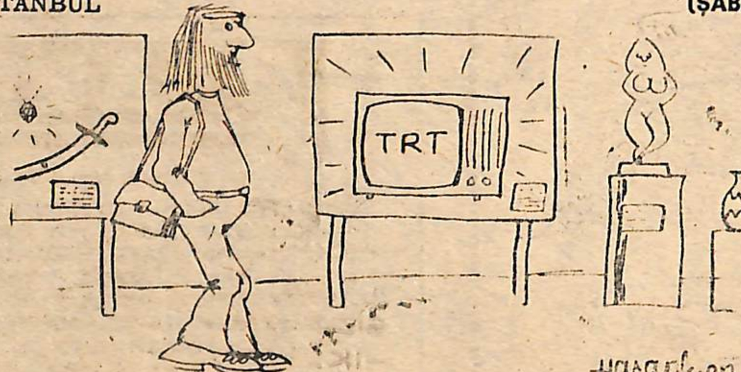
Komiser, karşısındaki suçluya bakarak:

— Seni bir daha karşımda görmek istemediğimi söylemedim mi? dedi.

Adam sıkılarak cevap verdi:

— Ama efendim ben de bu iki polis beye aynen böyle dedim ama beni dinlemediler...

Hilmi KURAN
Kiramettin mah. Basmacı sokak No. 61 / MUĞLA

Yazısız

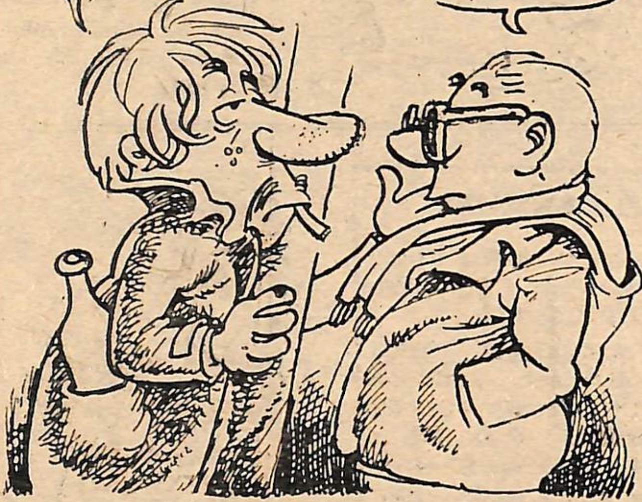
Hasan ESEN — SİVAS

ACAYİP DÜNYA

Kimisi ineğe tapar
Kimi dedikodu yapar
Kimisi nutuk atar
Fakir çok çocuk yapar
Sayın parlementerlerimiz
Kıymetli büyüklerimiz
Maaşlarına zam yapar
Bu acaip işlere
Öküz trene bakar gibi bakar

Yılmaz KOCABALI
Tariş İstanbul Şubesi

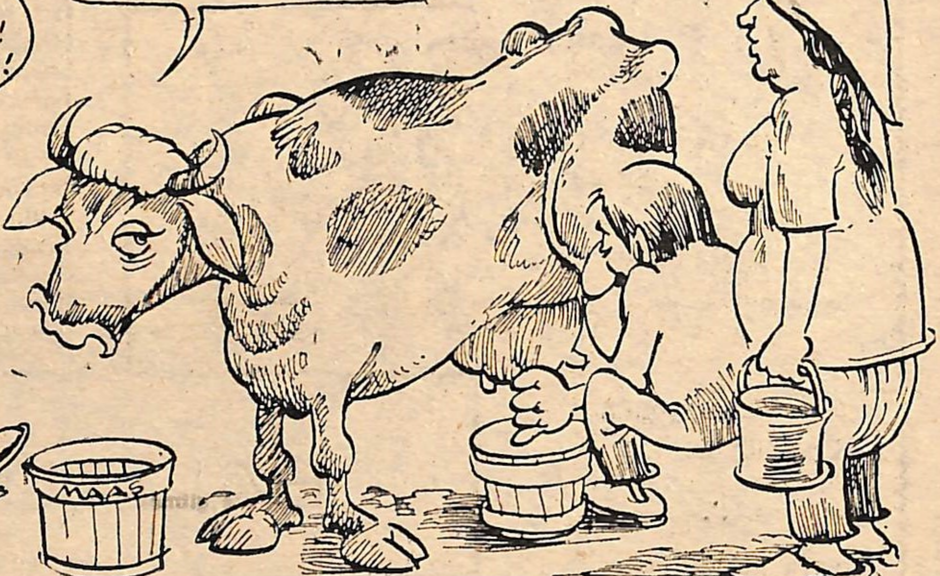
BİR KONUK BİR HÖDÜK

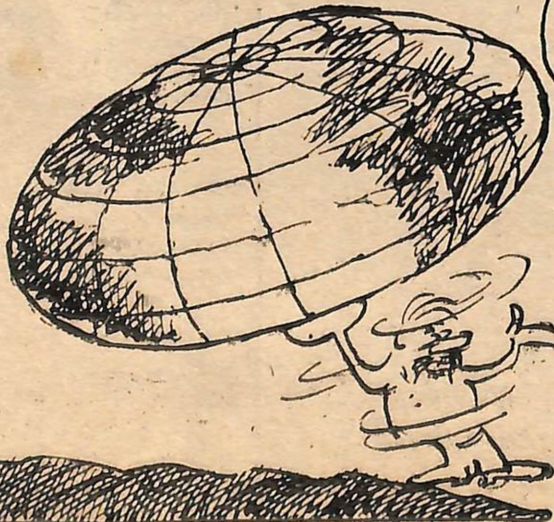

Bir Çizerin Kaleminden

ÜÇ GULUYUZ!

Geceleri yaşarız
Gündüz ölüyüz
Biz, bir pavyonun
Üç gülüyüz!

∴

Bize yananların
Biz külüyüz
Biz, bir pavyonun
Üç gülüyüz!

∴

Kandırır, kanmayız
Malın gözüyüz..
Biz, bir pavyonun
Üç gülüyüz!

∴

İçirir, içmeyiz..
Biz ömürüz!..

Biz, bir pavyonun
Üç gülüyüz!

∴

Para kimde ise
O'nda gönlümüz
Biz, bir pavyonun
Üç gülüyüz

∴

Çarpık bacakların
En düzgünüyüz..
Biz, bir pavyonun
Üç gülüyüz!

∴

Sonumuz ne olur..
Sürünür müyüz?
Şimdilik, bir pavyonun
Üç gülüyüz!..

SÜRGİTOĞLU

Rüştü Sürgitoğlu, köyde tarla sürmekten bıkmıştı. Yollara düştü.. Bir kent'e geldi.

Aradı, taradı kendine uygun bir iş bulamadı. Başladı aylak aylak kenti dolaşmağa... Ayağına bir top geldi.. Herkesin ağzı açık kaldı.. Aman. efendim, kelimelerle anlatılmaz ki..

Bir güzel top sürüyordu, bir güzel top sürüyordu ki.. Hayran kalmamak imkânsız Hemen kaptılar Rüştü'yü.. Bir amatör takımda gözde bir futbolcu oldu çıktı, Rüştü Sürgitoğlu. Nasıl olmasın?

Rüştü öyle güzel top sürüyordu ki.. Çünkü saha, top sahasına değil, bir tarlaya benziyordu.

Kaçan Kurtulur Koşan Yorulur

TOPLA KENDİNİ

Ne olmuştu.. Başına ne gelmişti Şakir'in?.. Bırakmıştı kendini.. Üzgündü!.

Eş - dost: «Topla kendini Şakir» diyorlardı. Şakir de kendini toparlamak istiyordu ama, kendini toparlamak o kadar kolay mıydı? Biraz toparlıyordu ama, gidip, gene kendini dağıtıyordu meyhanede Şakir! Ne olmuştu.. Başına ne gelmişti?.. Siz de merak ettiniz., Öyle değil mi?. Durum şuydu: Şakir'in karısı nur topu gibi bir oğlan doğurmuştu. Bütün sevgisini, kadın oğluna vermişti. kulağına: «Şakir'in pabucu dama atıldı..» gibi sözler gelmişti.. Nasıl yıkılmasın Şakir? Herkes ayağına bakar gibiydi.. Yalınayaktı sanki.. Böyle gitmedi.. Şakir kendini toparladı. Dama çıktı. Başladı pabuçlarını aramağa. Oysa pabuçlar, Şakir'in ayağında idi.

POLİTİKACI

Vatan
Millet
Sakarya..
Feda olsun canımız!
Para!...
O var ya..
Dinimiz, imânımız!
Sandık mekânımız,
Oy, yalanımız.
İktidar, en çok atanımız.
Muhalefet, belâlımız.
Vatandaş, vebalimiz!

BAL TUTAN PARMAK YALAR!

PARMAKSIZOĞLU

KUŞ UÇMAZ!

Uçtu uçtu.. Kuş uçtu!
Kuş uçmaz.. İnsan uçtu.
Uç insanoğlu, uç!..
Var mı başka çaren?.
Tüm kaldırımları
İşgal etmiş otolar..
Nereden gidecek yayalar?
Uç insanoğlu, uç...
Karada, yer yok sana!...
Eğer, «Var» dersen..
Git caddenin ortasından
Tahtalı köye!...

ÇALA KALEM!

Gülme komşuna
Gelir başına.. dediler
Bizim komşu palyaço
Gel de gülme komşuna

∴

Komşuda pişer
Bize de düşer.. demişler
Kendin pişir, kendin ye!
Aksini düşünen;
(Şişer) demişler!

∴

Kara kara düşünme..
Karanın da, karası var;
Beyaz dişin gösterme..
Beyazın da, beyazı var!

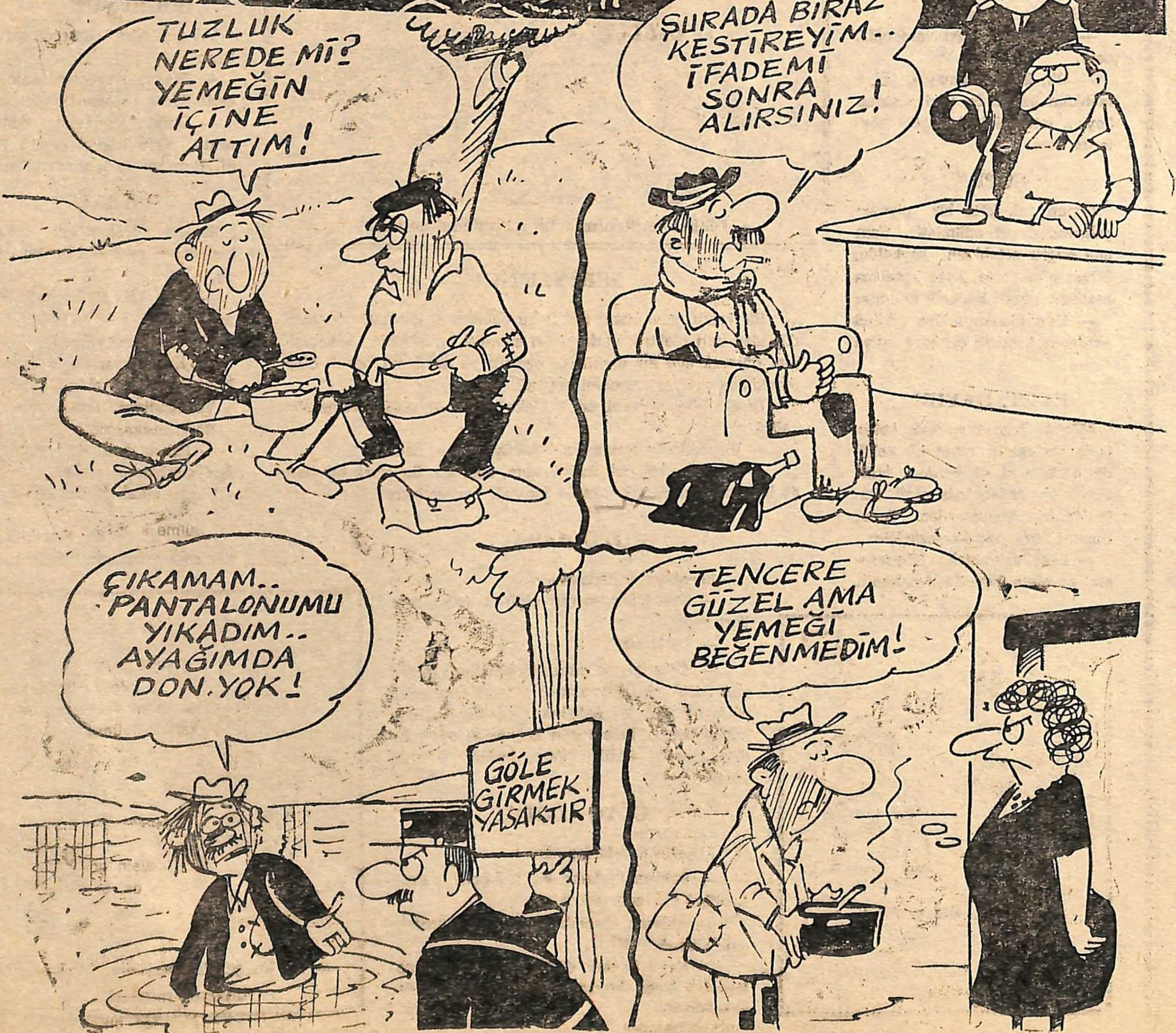
∴

Zenginin parası..
Züğürdün, çenesini yorarmış..
Züğürt de, çene olsa...
Sandıktan çıkarmış!...

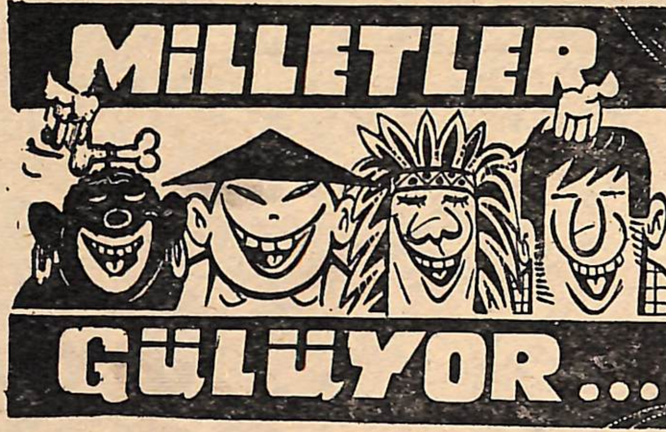
Hür yaşayanlar

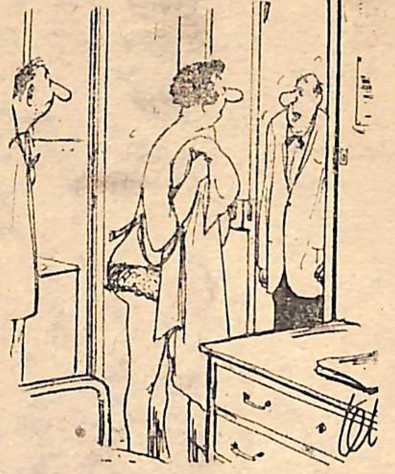
Dünya Karikatürleri

Yazısız

— Şey.. bir şey lâzım mı diye anahtar deliğinden bakıyordum. Otel idaresinin emri de!

AL BUNİ!

Sağlık konusunda çok titiz bir adamdı. Hiç yoktan nedenlerle doktora başvururdu. Bir gün doktoruna sokakta rastgeldi ve:

— Doktorcuğum çok nezleyim, dedi. Ne alayım?

— Bir mendil, diye doktor cevap verdi.

CEZA

Cellad, mahkûma:

— Sana su cezası vereceğiz, dedi.

— Oh, bunu yapmayın, diye mahkûm inledi. Su yerine şarap koyun, istediğiniz her şeyi söylerim size.

ŞOPEN

Şopen çok kötü bir piyesin galasına davet edilmişti. Saat ona doğru ortalıktan kayboldu. Ertesi gün yolda piyes yazarına rastladı. Yazar, Şopen'e sitemle:

— Dün akşam neden ikinci perdenin başında gittiniz? diye sordu.

EVET, HAYIR!

Mösyö Dupont salonda koltuğuna yerleşmiş, rahat bir şekilde gazetesini okuyordu. İçeri büyük bir delikanlıyla girdi. Onlardan biri konuşmadan önce, Dupont sözü kısa kesmek için:

— Eğer evlenmek istiyorsanız, cevabım hayırdır, vermem!.

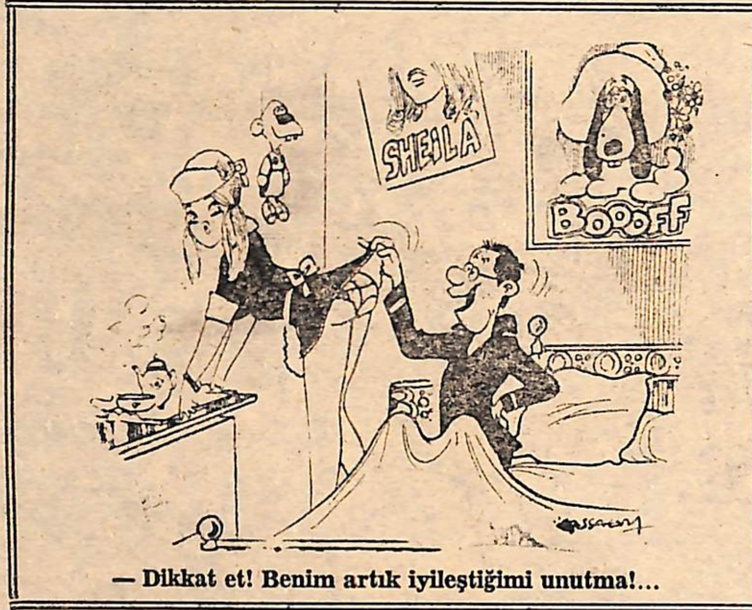
Yazısız

İNSANLAR VE BALIKLAR

— İnsanlarla balıklar aynı tabiata sahiptir.

— Nereden biliyorsun?

— Ağızlarını açmadıkları süre hiç birinin başı belaya girmez!.

— Dikkat et! Benim artık iyileştiğimi unutma!...

SERİNLETİCİ

Bir kadın, yeni satın aldığı buzdolabını mutfağına yerleştirdiğinden beri elektrik sarfiyatının anormal bir şekilde yükseldiğini görerek eve bir elektrikçi çağırttı ve dolabının bozuk olup olmadığını kontrol etmesini söyledi.

Dolabı iyice kontrol eden elektrik uzmanı küçük hizmetçiyi çağırarak:

— Siz dolap hakkında ne düşünüyorsunuz, dedi.

— Oh, dolaptan çok memnunum, dedi kız. Bu sıcak havalarda hep kapısını açık bırakarak mutfağı serinletiyorum!

KÖTÜ BABA!

Bir kadın, arkadaşına:

— Benim kocam çok kötü bir baba, diye dert yandı.

— Garip şey!

— Öyle ya, düşünebiliyormusun, geçen gün çocuk ağlarken onu oyalamak için babasının bir kaç tel sakalını yoldurdum, çocuk sustu hemen. Ertesi gün kocam ne yaptı biliyor musun? Sefil adam, derhal sakalını kesti!

UÇTU UÇTU...

Bir adam, arkadaşına:

— Başıma korkunç bir hâl geldi, dedi. Kendimi kuş sanıyorum.

— Aldırma, önemli değil, diye arkadaşı cevap verdi.

— Nasıl önemli değil, bütün araştırmalarıma rağmen boyuma göre bir kafes bulamıyorum.

SEBEP?

Bir mösyö, arkadaşına:

— Karın neden sekreterini ölesiye kıskanıyor? diye sordu.

— Evlenmeden önceki sekreterim kendisiydi'de ondan!.

DOĞRUSU?

İki arkadaş konuşuyordu. Biri:

— Marie ile evlenmişsin, dedi. Hem de mutluymuşsun.

— Daha doğrusu, Marie mutlu, diye diğeri cevap verdi. Ben ise sadece evliyim!

KRAL

Kumara düşkünlüğü bilinen kral Faruk rakibinin restini gördü.

— Dört kız, diye kâğıtlarını açtı adam.

Kral Faruk sevinçle:

— Kaybettiniz, diye bağırdı. Benimki dört Kral.

Ve kâğıtlarını açtı.

Dört kızı olan:

— Fakat, dedi, dört değil, üç kral görüyorum sizde.

Faruk, paralara uzanırken cevap verdi:

— Benim de bir kral olduğumu unutuyorsunuz dostum!..

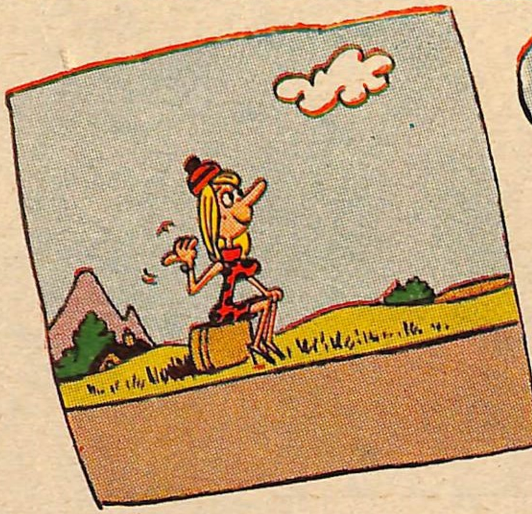
— Ya bu şekilde yavrum, beni güzel buluyor musun?!..

200000 TL
ev kredisidir

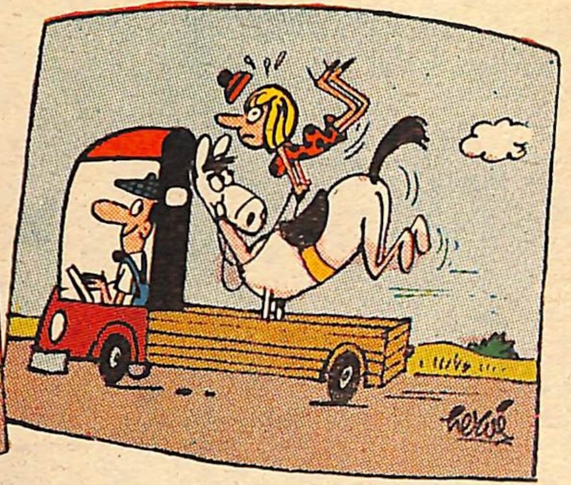
..o sıcak yuvanız
kendi malınız olsun istemez misiniz?
kısmetse olur demeden, oturup beklemeden
tasarruflarınız değerlensin,
mutluluğunuz devam etsin istemez misiniz?
yeni yapı tasarrufu sistemiyle;
paranıza hem faiz, hem de 15 yıl vadeli
200.000.-tl ev kredisi almak istemez misiniz?

TÜRKİYE
EMLAK KREDİ
BANKASI

Akbaba

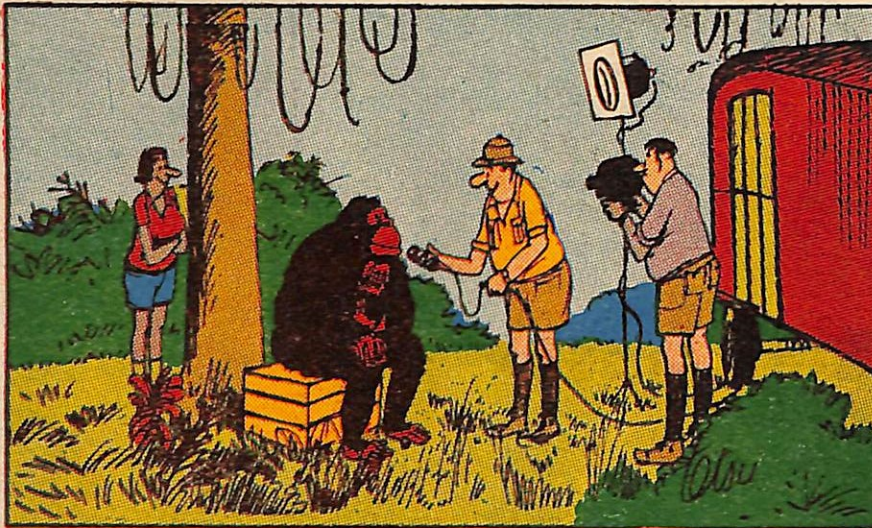

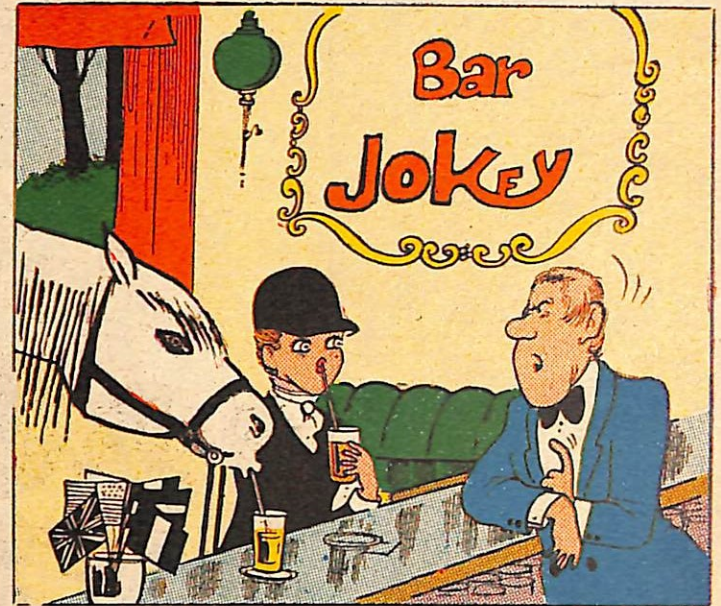

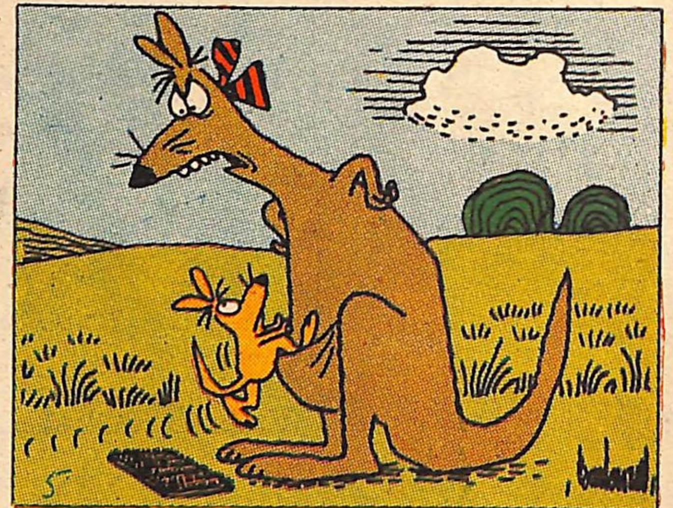
– BEYAZ KADINLAR HAKKINDA NE DÜŞÜNÜYORSUNUZ ?..

– İLK DEFA YARIŞI KAYBETTİ.. ÇOK EFKARLI, BIRAKIN İÇSİN!..

– GENE AYAĞINI SİLMEDİN HAYLAZ!

YAZISIZ

